

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Нью-Йорку:
BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-5337

КОРОТКІ ВІСТІ

Вівторок, 16 липня, 1968

В АМЕРИЦІ

НЬОЙОРКСЬКИЙ ГУБЕРНАТОР НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР ПРОДОВЖУЄ свою надзвичайно метушливу пропагандистську кампанію, як один із двох республіканських кандидатів на президентства. У всіх великих щоденниках ЗСА публікуються цілісторінкові оголошення, а телебачення, а тепер розіслано з Мавіт Вернон, Н.І., десятки тисяч листочок-закликів на приватні адреси. В них звертається увагу, що 1,333 делегати на конвенцію Республіканської партії ще не заявили ні за Рокфеллером, ані за Річардом Ніксоном.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПІДПИСАВ уже закон, який уперше в історії Америки наказує давати персональну охорону не тільки обраному вже у листопадових виборах новому президенту й віце-президенту ЗСА, але й усім кандидатам під час передвиборчої кампанії. Цей закон прийнято внаслідок вбивства сенатора Роберта Кеннеді.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ПРИЙНЯЛА в минулу суботу 13 липня ч.р. додаток до закону про допомогу університетам і коледжам, в якому відмовляється федеральній допомозі тим студентам, які брали участь в студентських демонстраціях. Закон мотивований головною аргументом, що студенти, які займаються демонстраціями, не добають про науку та перешкоджають в науці великій більшості своїх колег. Той законопроект є ще в Комісії в Сенаті.

У СЕНАТСЬКИХ КОМІСИЯХ ПЕРЕБУВАЄ теж законопроект, що його в минулу суботу прийняла Палата Репрезентантів, який обмежує привозити з закордонну закуплені там товари тільки до вартості 100 дол. та накладати 5 відсотків податку за переїзд за кордон. Існує сумнів, чи Сенат затвердить той законопроект.

РОЗПРАВА ПРОТИ ВІЙНИКА сен. Роберта Кеннеді почнеться 19-го ч.р. Тоді-то обвинувач, Сірган Б. Сірган, йорданський араб, заявить, чи він "винен", чи "не винен". Сірган Б. Сірган сидить на 13-му поверсі в'язниці в Лос-Анджелесі в цілком ізольованому коридорі, а для його охорони алідржено 18 поліцейських. Надзвичайні засоби безпеки та охорони його особи прийнято з увагою на президент з убивством обвинувача президента Кеннеді Лі Гарвеса Освальда, що його застрелив Джек Рубі.

КАНАДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР Пієр Е. Трудо переводить поважні реформи адміністративного апарату. Його новий уряд складається аж з 29 міністрів, найбільшого числа в історії Канади. Трудо розпорядив, щоб члени уряду зберігали строгу тайну всіх засідань уряду, одинок, щоб міністерства, державні агенції й місцеві влади подавали більше інформації до преси про свою діяльність, як це діялось досі.

У СВІТІ

ПІВНИЧНИЙ В'ЄТНАМ ТАВРУЄ СУД над 10-ма членами верхівки т. зв. Союзу націоналістичних, демократичних і мирних сил у Південному В'єтнамі, як "комедію", спричинену "страхом зрадників батьківщини", якими ніби є теперішні правителі Південного В'єтнаму. Вей 10 згаданих керівників тієї недавно заснованої організації — скриваються і судять їх заочно. Ціллю тієї судової розправи є вилити публічно докази, що названий Союз — не насправді агенція комуністів, придумана Північним В'єтнамом.

ГРЕЦЬКИЙ КОРОЛЬ КОНСТАНТИН СПОДІВАЄТЬСЯ, що текст нової конституції, в якому значно обмежено права й привілеї грецького монарха, буде ще зревідований в його користь — перед плебісцитом, який відбудеться в Греції 29 вересня ч.р. Речник грецького уряду заявив, що король Константин вернеться до Греції з Італії після нових виборів до парламенту, або швидше, "коли запросить його уряд". Але не відомо, коли ті вибори відбудуться.

АМЕРИКАНСЬКІ ДЕЗЕРТИРИ У ШВЕЦІЇ ДІСТАЮТЬ державну шведську допомогу по 20 дол. тижнево, поки не отримають заробітної плати, діставши право азилу. Від початку цього року втекли до Швеції 110 нових дезертирів з американського війська в Західній Німеччині. Із них 55-60 дістали право азилу, інші чекають ще вирішення. Коло 15 є муринами. Але шведське громадянство наставлене до них неприхильно.

У КІНОТЕАТРИ В БЕОГРАДІ ВИБУХЛА годинничкова бомба, вбивши три особи та поранивши кілька десятків інших, з них багато осіб важко. Припускають, що це діло правої націоналістичної організації, яка підкинула була вже бомби до югославської амбасаді в Парижі та амбасаді при Об'єднаних Націях в Нью-Йорку.

АМБАСАДОР ЗСА У ПАРИЖІ САРДЖЕНТ ШРАЙВЕР має розмову з през. де Голлем та, окремо з совєтським амбасадором Валерієм Зоріном. Припускають, що ті розмови стосувалися Паризької конференції ЗСА і Північного В'єтнаму: щоб Франція вплинула на Північний В'єтнаму, щоб він припинив тактику пропагандистських закидів та приступив до ділових нарад.

"ЛЕВ КАШМІРУ", ШЕХІ МОХАММЕД АБУДЛАХ, НАЗВАВ Індію "найгіршою імперіалістичною державою". Він ставив своїм землякам в Кашмірі за приклад — альянція, які протиставили власну силу французькій колоніальній великодержаві. Альянція, мовляв, виграла тільки тому, що мали віру і рішучість у боротьбі за свою свободу. Мохаммед Абуллах був кількакратно арештований і переслідувався домі в в'язниці в Індії. Він пробував бути посередником між кашмірськими націоналістами й індійським урядом, але той уряд завжди відкидав усі спроби змирнення.

Посвятили нову українську церкву в Бразилії

Прудентопіль. — Новозбудовану українську католицьку церкву в місцевості Кемпо-Майрон було урочисто посвячено дня 2 червня. Це величезна будова з банею над головним входом і трьома меншими вхідними дверима. Церква була побудована в стилі неоготичному. Церкві надано назву св. Тройці. Парохом її є о. Бенедикт Мельник. В Кампо-Майроні з шкільною Сестер Служби, де також українська Маріяська Дружина.

ПРОКЛЯМАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА ПРО ТИЖДЕНЬ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ У 1968 РОЦІ

ТОМУ, ЩО стілька резолюція, прийнята 17 липня 1959 (73 ст. 212) уповноважує і просить Президента З'єднаних Штатів Америки проголосити щорічно прокламацію із призначенням третього тижня в липні як "Тиждень Поневолених Націй", аж поки свободу й незалежність не досягнуть всі поневолені народи світу;

ТОМУ, ЩО воля людини, національна незалежність і справедливість є основними правами всіх народів;

ТОМУ, ЩО користування тими правами, до яких всі народи справедливо змагаються, є поважно обмежене або заперечуване в багатьох обидвах світу;

ТОМУ, ЩО З'єднані Штати Америки, дотримуючись принципів, на яких вони були засновані, постійно старалися сприяти збереженню основних людських прав у всьому світі;

ТОМУ ТЕПЕР Я, ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН, президент З'єднаних Штатів Америки, признаючи тиждень, що починається 14 липня 1968, як Тиждень Поневолених Націй.

ДЛЯ СТВЕРДЖЕННЯ ЦЬОГО кладу очим своїм підпис 10 липня року Божого тисяча дев'ятсот шістдесят восьмого та сто дев'яност третью від часу Незалежності З'єднаних Штатів Америки.

ЛИНДОН Б. ДЖАНСОН

Почалась безпосередня летунська комунікація між Нью-Йорком і Москвою

Нью-Йорк. — Совєтський Аерофлот і американська летунська компанія Пан-Америкен Ворлд Ервейс започаткували в минулі тижні поєднання безпосередніх літських джетів "Льюїс-62" й "Бейн-707". Засадничу угоду підписано про те, що в листопаді 1968 року в межах культурного обміну, але остаточну угоду літськими в цій справі переведено щойно в минулому тижні. Літаки будуть відправлятися раз у тиждень туди й назад, при чому американський джет буде зупинятися в Копенгагені, а московський в Монреалі. Хоча американський джет розгортає швидкість 600 миль на годину, а совєтський 560 миль, проте подорож з Нью-Йорку до Москви триватиме на 10 хвилин довше, як з Москви до Нью-Йорку з увагою на сильні східні вітри. Загалом така подорож триває 11 годин і 35 хв. чи пак 11 годин 45 хвилин. Коштує нормальний квиток в одну сторону 384 дол., а

під кінець тижня і в літньому сезоні 429 дол., ізда люксовою класною коштує в одну сторону 584 дол., у дві сторони 1,109 дол. Є на увазі безперервні літи між Нью-Йорком і Москвою та назавжди, але покищо рішено робити перерви в Монреалі чи пак Копенгагені, не маючи певності, що буде досить подорожників для літських безперервних і чи це виплатиться з торговельного погляду.

Перший совєтський джет, що його пільтував Борис Сторов, прилетів на Міжнародно-Кеннеді летовище, в Нью-Йорку в понеділок 15 липня, прилетівши з Москви впродовж 13 годин і 17 хвилин, однак туди вправдані вже 1 година 35 хвилин, що їх літак переліт кружляючи над Нью-Йорком з зв'язку з великим згущенням літєв. В 3 години пізніше, як приземлився совєтський літак, вистартував джет Пан-Американської летунської лінії через Копенгаген до Москви.

ЗСА і СССР підписали договір про культурний обмін на дальших 10 літ

Вашингтон. — З Білого Дому повідомлено, що у Москві підписано у понеділок 15 липня ч.р. новий договір про культурний обмін з важливістю на 10 років. Підписали його від ЗСА амбасадор Ловеллі Томпсон і від СССР Николай Лунков, голова відділу закордонних зв'язків у міністерстві закордонних справ. Президент ДЖАНСОН, переіславши до Сенату для ратифікації міжнародний договір про допомогу в ратуванні астронавтів при їх поверненні на Землю, висловив переконання, що американсько-совєтські переговори про обмеження і посилення літального зброєння розпочнуться в найближчому часі. Він заперечив думку, наче би важливі справи закордонної

політики треба залишити наступному президенту: "Людство не може ждати, коли тіні атомової війни загрожують його волі". Договір про солідарне ратування астронавтів прийнято в рамках Об'єднаних Націй, а виготовлено його на 28-членній Комісії ООН для справ сферичного обміну. ЗСА підписали його ще 22 квітня ч.р., разом з СССР і 42 іншими державами.

ВІДКРИЛАСЬ ВИСТАВКА ТВОРЧОСТІ О. АХІПЕНКА

Вашингтон. — У відомому Смітсонському Інституті, що є науковим центром і великою галереєю та історичним музеєм, відкрилася днями виставка скульптур сл. п. Олександра Архипенка.

МАРТА СТРАТІНКО — НОВА КРАЛЯ ТИЖНЯ НА "СОЮЗІВЦІ"

Союзівка, Кергонсон. — З початку цьогорічного ще дуже молодого вакаційного сезону на цій відпочинково-виховній оселі Українського Народного Союзу введено ще одну новість: вибір кожної суботи, під час танців, "красі тижня" Союзівки, з-поміж яких опісля, на закінчення сезону, буде обрана "Місс Союзівка" на наступний, 1969-ий рік. Новість зразу здобула собі велику популярність серед молоді, бо крім "звичайної" заваби дає ще нагоду до товариських доброзичливих змагань, що урбанізованістю заважує розвагу.

Минулої суботи, 13 липня, відбувся вибір уже другої з черги красі тижня на яку обрано Марту Стратіско, 19-літню красуню з Філадельфії. Нова союзівкова красі тижня є студенткою Пенсильванського університету, на якому студіює психологію, вже раніше закінчивши курс українознавства на тому університеті. Матурою закінчила місцеву Рідну Школу, активна в Пласті, належить до 239-го Відділу УНСоюзу. Ватки Марти: інж. Андрій Стратіско, який працює головним інженером в Корпорації "Фі-

ЧСР ПРОТИ ВЕРХОВОДСТВА МОСКВИ У ВАРШАВСЬКОМУ ПАКТІ

Прага. — Чехословацька вимагає зміни Варшавського пакту у двох пунктах: щоб головним командантом збройних сил Варшавського пакту ставав за чергою військовик кожної членської держави і щоб Варшавський пакт не використовувався для політичних цілей, — заявив на пресовій конференції ген. Вацлав Прхлік, речник чеської компартії у військових справах. Варшавський пакт був заснований у 1955 році, як комуністична протипава до західного Атлантичного пакту (НАТО) з 1954 року. Членами Варшавського пакту є СССР, Польща, Чехословаччина, Східна Німеччина, Мадяріщина, Болгарія і Румунія. Югославія виступила з Варшавського пакту після того, як її за сталінського періоду, засуджено, як відступництво від марксо-ленінських принципів. Румунія абсентується на з'їздах Варшавського пакту, зажадавши подібних змін, як тепер їх жадав Чехословаччина. Від самого початку по нинішній день командантом збройних сил Варшавського пакту є завізний совєтський генерал. Виявлено, що в червні ч.р. совєтські, східно-німецькі, польські й малярські війська вступили були на чехословачку територію для перенесення військових маневрів, не подавши до відома чеському урядові ані чеському

Че Гевара згинув внаслідку помилки совєтського шпигуна-жінки

Вашингтон. — Аналіза знайденого щоденника аргентинського комуністичного ватажка Че Гевари, який 8-го жовтня 1967 року згинув, скопійений в Болівії, як комуністичний партизан, виявила, що повну катастрофу його партизанської місії та його власний загин спричинила його приятелька, 30-річна "Таня", Тамара Гайді Бунке. Вона народилася в Аргентині з батька німецького комуніста й матері російської жидівки, й опинилася в комуністичному підпіллі в Болівії, що ним керував Че Гевара, діставши доручення від московських більшовиків — стежити за всіма рухами Че Гевари, за його зв'язками з Фідеєм Кастром та повідомляти про це совєтську амбасаді в Аргентині. Тамара переїхала була в 1964 році до Болівії на пофальшований аргентинський паспорт, як Лавра Гуттієрре Бавер, дістала високе становище в болівійському президентському пресовому бюро та наважала контакт з тамошнім шефом підпільної комуністичної партії Маріо Монге, який проте спорив з Геварою, бо він, Монге, слухав наказів з Москви, а не з Гавани, як Гевара. Тамара перепачкувала також своїм діпном до партизанського табору французького журналіста-комуніста Режіса Дебре, якого згодом болівійці арештували й засудили на 30 років в'язниці. Замість вернутися до

РОЗДАЮТЬ ВІКРИВАЛЬНІ АНТИМОСКОВСЬКІ МАТЕРІАЛИ У ШВЕЦІЇ

Стокгольм. — З нагоди приїзду А. Косігіна до Швеції та з нагоди скликання Світової Ради Церков у столиці країни, члени Шведської Антимосковської організації під проводом д-ра Б. Нермана роздавали літературу, підготовану в Центрі АБН у Мюнхені. Між роздаваних матеріалів є переклад листа сина гол. командира УПА — Юрія Шухевича з Мордовії та публікації про примусову ліквідацію української Антофефальної Православної і Католицької Церков більшовицькою Москвою. Останні матеріали були роздані багатом учасникам Світової Ради Церков, що триватиме ще до 20 липня.

Марта Стратіско

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЄВРОПІ ВІДБУЛО ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОФ. Д-Р ВОЛ. КУБІЙОВИЧ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ

Сарсель, Франція. — В суботу, 6 липня 1968 р. тут відбулися VI Загальні Збори НТШ в Європі, які розпочалися св. Літургією, відправленою о. шамбеляном М. Левенцем. У зборах взяли участь 19 дійсних і звичайних членів, а інших 32 членів надіслали свої уповноваження для заступлення їх на Зборах. Звіт з дворічної каденції подали: проф. д-р В. Кубійович про Інститут Енциклопедії Українознавства; проф. д-р В. Янів про організаційну й наукову діяльність; доц. д-р А. Фіголь про економічно-фінансовий стан; інж. А. Жуковський про Бібліотеку НТШ в Сарселі. Звіти показали, що НТШ в Європі об'єднав 2 почесних, 28 дійсних, 3 членів-кореспондентів, 50 звичайних членів. Вони живуть: 29 в Німеччині, 24 в Франції, 11 в Італії, 8 в Англії, 5 в Бельгії і по одному в Ізраїлі, Голландії, Марокко, Норвегії, Швейцарії, Швеції. За звітний період НТШ в Європі видало два томи Записок НТШ (том 181 "Релігія в житті українського народу", том 182 проф. С. Гольдєляна "Жидівська національна автономія в Україні 1917-1920"), два зошити БУ-2, 4 числа інформативного бюлетеню "Вісті із Сарселя" — разом 42 аркуші друку.

В цій каденції багато уваги присвячено другому томові англійської БУ (видаєня університету в Торонто коштом і старанням УНСоюзу), яку здало до друку: повністю зредатовано Збірник в пошану проф. О. Шульгина, підготовлено до друку твори Василя Мовиліманського. З рамени Історично-філософської Секції підготовано ряд наукових доповідей, з яких слід відмітити сесію в честь 100-річчя народив проф. М. С. Грушевського.

Напрямні праці намічувалися на чотирьох засіданнях. Віділу, а зв'язок з членством підтримувало за допомогою "Вістей НТШ у Європі" та 2246 листів. Зв'язок із членами за океаном та з братніми науковими установами затіснено к і л якратними поїздками до ЗДА і Канади. Ці поїздки заповнили також матеріальну базу для існування НТШ в Європі та працю Інституту Енциклопедії.

Представники Секції: Історично-філософська — проф. д-р В. Кубійович, Мадематично-природописно-літературна — проф. д-р П. Шумовський, Філософська — проф. д-р О. Горбат.

Представники в Німеччині: доц. д-р А. Фіголь — фінансовий референт і д-р В. Микитюк.

Контрольні Комісії: В Сарселі: голова — мгр О. Шульга, члени — мгр М. Міжяків і д-р Я. Мусунович; в Мюнхені: д-р М. Рудько — голова, д-р М. Заяць і ред. М. Добрянський — члени.

До Головної Ради НТШ вибрано делегатом проф. д-ра О. Кульчицького. Збори вирішили залишити членську вkladку незмінною, себ-то у висоті 10,00 фф. для звичайних членів.

На пластовій оселі "Вовча Тропа" таборує близько три сотні юначок і новачок

Іст Четем, Н. П. — На пластовій оселі "Вовча Тропа" поблизу Іст Четем відбуваються впродовж липня, починаючи від суботи 6-го липня, двочітні табори, в яких бере участь близько триста юначок і новачок. Табір юначок під назвою "Берег чеканів", який кермує комедантка пл. сен. Ірина Караман, налічує 123 юначки і 17 членів булави, а табір новачок під назвою "Летючий Корабель" за команданткою ст. пл. Людмила Воронко на чолі має 112 новачок і 19 сестричок булави. Крім цих двох таборів на "Вовчій Тропі" зорганізовано хлоп'ячий підтабір, на якому перебуває 13 новачків під проводом команданта ст. пл. Тараса Ковальчука та двох братчиків. Про духовну опіку над пластовою молоддю дбають о. Володимир Данилів з української католицької церкви і о. Доліньський із української православної церкви. Впродовж нових чотирьох тижнів пластові виховники подбають про найкраще використання спільного таборування молоді для її гарту духа і тіла. Вже в неділю 21-го липня відбудеться на оселі "День Платуа-

ВІЗНАЧИЛИ 30-ЛІТТЯ СМЕРТІ СВІТЕНА КИВОВАЛЬЦЯ

Буенос Айрес. — З ініціативи Управління товариства "Відродження", спільно з його Філіями, відбудуться у червні урочисте відзначення 30-ліття з часу смерті полк. Євгена Кивовальця. На святі в залі т-ва "Відродження" було багато громадян не-членів товариства та молоді.

Проф. д-р Вол. Кубійович

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1109 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Тиждень Поневолених Націй

17 липня 1959 року Конгрес прийняв спільну резолюцію обох своїх палат, яка встановлює Тиждень Поневолених Націй і поручає Президенту щорічно проголошувати відповідний декрет. Так теж сталося, і тепер знову від 14 по 20 липня в різних містах З'єднаних Штатів відбуваються маніфестації з участю національних груп, що їхні матеріали перебувають під окупаційним комуністичним режимом.

Проголошування президентом ЗСА Тижня Поневолених Націй не виявляє зміни офіційної закордонної політики, яка надалі визнає у теорії і практиці концепцію „співіснування“. Офіційна американська закордонна політика не затронула наразі проблеми поневолених націй, не актуалізує проблеми деколонізації Сходу Європи, де володіє найбільша сучасна колоніальна імперія — Совєтський Союз. Офіційно американська закордонна політика старіється не дратувати Москви будь-якими вимогами щодо зміни того державно-політичного статусу кво, який настав після останньої світової війни.

А втім, Тиждень Поневолених Націй має не тільки демонстраційно-маніфестаційне, але й політичне значення. Він пригадує, що американський Уряд і нарід, без уваги на актуальну закордонну політику, визнають принцип права всіх народів у світі на власну національну, ні від кого незалежну державу. ЗСА не хочуть і не будуть воювати за зміну політичної карти Європи, але й не будуть протиставляти, коли силою і волею поневолених націй та мапа виявиться анархічною. Тиждень Поневолених Націй пригадує, що незміняю залишається правда: не може бути світу наповненого вільного й наполовину невольного.

У Тижні Поневолених Націй багато американців доводяться про подробиці з дійсності на Сході Європи, про які вони або не знали, або їх легко вважали. Тому цей Тиждень є прегарною нагодою для придрування приятелів добрих справ і країн, які мали власну державу і втратили її внаслідок більшовицької агресії. Очевидно, щоб мати якнайкращі успіхи в цих заходах — треба якнайбільш активності, меткості, доброї волі і зусилля місцевих діячів різних національних груп, в першу чергу — української.

Не легко вважати Тижня Поневолених Націй, а підтримувати його!

За колючим дротом

„Кого ж кидають сьогодні на Україну за грати? — запитує Вячеслав Чорновіл у листі до першого секретаря ЦК Комуністичної партії України П. Шелеста, і відповідає: „Судять людей, яка виродила при совєтській владі... судять, як буржуазних націоналістів людей, які не пам'ятають буржуазного ладу, батьки або діти яких гірко набідували на рідній, багатій землі“. В. Чорновіл заарештував КГБ в 1967 році, і коли б не дістався його лист на Захід, то не тільки Україна, а й усе людство втратило б один із найбільш гуманних, цінних документів нашого часу. Совєтська преса мовчала, „Радянська Україна“ в Києві писала і пише про „перевиконання плану по бурях“... Та що не можна в Києві, то можна або ж доводиться — в Москві, в центрі імперії. 21 червня 1968 р., себто через рік після арешту В. Чорновіла, московська преса заговорила... про чеську і словацьку молоддь. Та молоддь також не має уявлення про „капіталізм“ і також, виявляється, йде слідами молодих українських діячів культури, хоча знає, що з них багато каруються в Мордовії й інших совєтських тюрмах — за любов до Батьківщини і правди.

Комсомольська Правда“ у статті „Чему учить „Студент“ заатакувала празький тижневий журнал „Студент“. Московська газета була змушена навести багато цитат з празького журналу, викриваючи тим факт, що й підсовєтські студенти мають подібні думки, і тому, з точки зору КПСС, з ними треба боротися. Цитати ось такі: „Серед студентів низько упав авторитет комуністичної партії, яку розглядають як недемократичну інституцію“, або: „Ми являємося свідками відносно нового явища — формування сил, які уже виявляють інтерес до створення антикомуністичної і антисоціалістичної опозиції“.

За колючим дротом ОССР і країн — сателітів наростає багатонаціональний рух спротиву Москві, як колоніально-імперіалістичний потужі, і наростає цей рух, якраз серед молоді. Цього руху не сплять уже жадні колючі дрони, жадні репресії і переслідування.

Богдан Галайчук

ВІСЛІДИ ОДНІЄ ПРОВОКАЦІЇ

8-го липня французька поліція скинула останній червоний прапор, що мав над Парижем від травня, у суваючому комуністичних студентів, що окупували паризький медичний факультет. Було їх всього — навсього 17 осіб. Цифра дуже значуща. Революція французьких студентів робила враження масової, спонтанної, з катастрофічними наслідками для французького господарства і спасення вислідом для французької політики: в останніх виборах французька компартія „заплатила дорого за барикади, яких не було“.

Важливе те, що тільки 17 студентів поєстились, щоб червоний прапор висів там майже до половини липня. Подібне можна сказати про Аргентину. Контрольована комуністами аргентинська Університетська Федерація довгі часи мала більшість у Високій Раді столичного Університету; коли ж та більшість вкотре перейшла до рук „гуманістів“, то водила останніх за чуба, мов маріонеток. В таких умовах не важко було говорити „від імені“ аргентинських мас, протестуючи нібито від їх імені проти війни у В'єтнамі, проти „інтервенції“ у Домініканській Республіці та інших „проявів американського імперіалізму“.

Тепер справа трохи складніша. 4 липня студенти окупували державний університет у Ля Платі, за 60 кілометрів від Буенос-Айреса, точніше — один з університетських будинків, де приміщений ректорат та правничий і гуманістичний факультети. Поліція усунула їх звідти, заарештувавши 487 студентів, причому було поранено 17 поліцистів і 9 студентів та здемпольовано частину університетських бйор, де вибухла пожежа. Цифри були вимовні і ще більш вимовними свідчили, що з'явилися на другий день у часописах: студентська революція, мовляв, охопила й Аргентину!.. Такий висновок насувався не лиш за кордоном, а й аргентинському читачеві, який обмежився до наголовок та світлин. Але до іншого висновку приходимо, прочитавши опис цієї драматичної події.

Того дня о 12 годині зібралась біля ректорату коло 800 студентів, бажаючи говорити з ректором у справі рішення декана факультету архітектури, який припинив виклади на тому факультеті. Ректор прийняв студентську делегацію, котра поновила загал про вислід розмови о 13.30, і тоді залунав клич: „Окупувати університет!“ Більшість студентів хотіла сразу покинути університетський будинок. Однак виявилось, що з якихось „хтось“ заборидавався усі виходи, тому їм прийшлося вилазити через вікна, разом із 120-ма університетськими „урядовцями“; так 300 студентів вистигли вчасно звідти втекти. Рівночасно виявилось, що „хтось“ заздалегідь приготував скриньки з камінням, залізними штабами та

„бомбами Молотова“ і пови́тав їх із схову, не забувши й про великий червоний прапор з комуністичною емблемою, адже на газетних світлинах годі спізнати барву прапора... Постає перед довершеним фактом місцева Федерація Університету Ля Платі хотіла обмежитись до мирної, символічної окупації університету, але добре вишколена бойка Аргентинської Університетської Федерації спротивилась, домагаючись, щоб студенти боролись проти поліції: „Достіть символічних окупацій! Куди вкотре здійснює справжню окупацію?“ І, щоб довести до зудару, група студентів обкидала поліцистів камінням та „бомбами Молотова“, а щоб інцидент вийшов більш спектакулярно, — підпалили правничий факультет заздалегідь п р і готуваною бензиною... та студенти самі погасили пожежу. Поліція відповіла на агресію слізними гранатами, які, разом з пожежею, викликали справжню паніку серед студентів. „Коли поліція зайняла університетську будівлю, то знайшла там 487 студентів, 425-ох з них випустили сліди суддя на волю ще тої самої ночі, бо виявилось, що вони попали в халепу, мов Пилат у „Вірюю“, а 32-ох по-кищо притримав, як запідозрених.“

В Аргентині відомо, що марксистських п р о відників слід шукати не у фабриках чи робітничих синдикатах, а серед професіоналів без клієнтелі та серед „залізничних“, як тут кажуть, „хронічних“ студентів. Але виявляється, що навіть серед студентства творять вони дрібну меншість. Перед приходом до влади Онгані та меншіна зручно презентувала себе, як речника студентської більшості, послугуючись добре вишколеними апаратчиками та ганебно надуманими демократичними волюнтерами, з являючи шкодою для самої такої демократії. Одне з причин Онганіського перевороту саме й була пасивність Ілії супроти комуністичної твердині, якою став державний університет; „попередній старенький президент трактував його, як свячене „тобу“. Щойно тепер,

„РОСІЯНИ ПРОТИ СВОЄЇ ВОЛІ“

Так зветься стаття, поміщена у великому лондонському щоденнику „Дейлі Телеграф“. У підзаголовку статті сказано: „Дейвід Флойд про український націоналізм“. Автором статті є Дейвід Флойд, спеціаліст у справах Східної Європи, який постійно на ці теми у загадній газеті пише.

Приводом до написання статті стала йому книжка Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація“, яка недавно вийшла в англійському перекладі у лондонському видавництві „Вайденфелд і Ніколсон“.

Д. Флойд зачинає свою статтю — рецензію від заваги, що в Москві панує тепер тривога з приводу того, що здійснює тепер в сателітних державах, які для Совєтського Союзу є охоронною смугою перед можливою „агресією Заходу“. Але не так Москва боїться правдивої агресії, як поширення на Схід ідей національної незалежності із сателітних держав, які зачинають проявляти свій гін до незалежності.

Справа в тому, — пише Флойд, — що за поєсом сателітних держав — націй є ще другий поєс націй, в самому Совєтському Союзі, який простягається від Балтійського до Чорного моря. Це нації, які були під владою Росії, але в яких бажання незалежності все ще живе. Флойд вичисляє естонців, литовців, білорусів та українців, які разом становлять майже чвертину населення всього Совєтського Союзу.

Кремль, каже Флойд, боїться, що ідеї національної незалежності можуть простатись також і на ці наряди. Він каже далі, що якщо було на Заході відомо про це, що діється на території, заселених тими націями, а коли що й доходило, то було небагато висток і дуже спізнансь. Далі він пише: „Але від сьогодні ніхто на Заході не зможе оправдати тим, що не знав про довготривалість процесу русифікації, який продовжується у західних частинах Совєтського Союзу, чи про силу спротиву цьому процесу, який прийняти, коли річ іде про Україну. Бо книжка Івана Дзюби „Інтернаціоналізм чи русифікація“ є шедевром політичного писання, який мусить зворушити кожну зацікавлену людину.“

коли зник вигідний параван, настала змога показати справжню „силу“ комуністичної агресії. До речі, саме ляпльський університет має опінію найбільш скомульшованого.

Пригадується одна аналогія. Впродовж кількох місяців шалала в Домініканській Республіці г р о мадянська війна, у якій одна з воюючих сторін, т. зв. „конституціоналісти“, виступала під егідою „Руху 14-го липня“. Коли ж, після закінчення війни, відбулись в тій країні вибори, „Рух 14-го липня“ дістав аж... 4.427 голосів!.. Справжні вибори кландуть кінець мітам.

верситет і працював у Канієльському раднаргоспі. Як перекладач він супроводжував канадську комуністичну делегацію по території Карелії. Після поїздки кагебісти вимагали у Форселя викласти зміст розмов, які вели канадці з людьми, що підходили до них. Форсель відмовився, заявивши, що закон нікому не дає права так поводитись з ним. Тоді йому сказали: „Хорошо, ви ще будете проситись „сотрудничать“ с нами“. Через кілька днів Форселя вигнали з роботи і ніде не приймали. Коли не злочин, то судити треба тільки КДБ.

Черчілль сказав: „Ні один антикомуніст не приніс стільки шкоди, як Хрущов“. Ніхто інший, як кагебісти перехопили у Хрущова як естафету його тупель і луплять нею по всіх трибунах і в ООН, і поза нею, успішно компрометуючи державу, захисниками якої себе проголошували. При обшуках у нас регулярно відбирають „Декларацію прав людини ООН“. На мою вимогу повер-

ПРО „ЗАКОННЕ ХАМСТВО“

„Молодь України“ з 9 липня: „Із „законом“ хамством ми на жаль, зустрічались ще досить часто. Зайде людина в магазин десь перед закриттям, і „найлагідніше“, що й скажуть це: „Вештаєтесь тут до півночі“. Зайде пасажир за хвилину раніше від призначеного часу в автобус — ледь не виштовхнуть у шлю. Не лізь поперед батька в лекло! І все це „законом“! Є інструкції! Так, привітавшись слухними вимогами, дехто й породжує оце „законне хамство“. Стаття закінчується закликом до перевороту в комуністичній державі, який повинен здійснювати „громадянська революція“.

„Люди, давайте не ображати одне одного, навіть тоді, коли хтось з нас заклопотаний чи замислений, зробити якусь незаконну дрібницю“.

Зрештою, нема потреби доводити, які саме дії компрометують комунізм в горацькій, який останнім часом спеціалізується на хунвейбінах, точно вкажує, що слід вважати „залісною карикатурою, спробою дискредитації вимріяного вікамі справедливої соціалістичного суспільства“. Це, перш за все, наказ Мао „виступати, поетів, учених“ виступати на перевиховання в селі, тобто в ті самі народні комуні. Не важко уявити собі, що буде з літнім ученим або письменником, якщо він кілька днів, впрямже-

„ВИЗВОЛЬ НАС ВІД ЗЛОГО“

АРХІПАСТЕРСЬКИЙ ЗАКЛИК МИТРОПОЛИТА АМВРОЗІЯ ДО МОЛИТВІ З ПРИВІДУ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

Сам Божественний Спаситель в Господній молитві до речив нам молитись словами: „Визволь нас від злого“. Є багато зла на світі, але одне лихо є найбільше поміж ними. З часописів ми довідуюсь, що голод в деяких краях, що нищить людське життя, з великим лихом. Також недуги і хвороби, які загначають людей передчасно до гробу, з лозом. Ми також думаємо, що великим лихом було порушення громадського спокою і правопорядку по американських містах. Під час тих заворушень багато людей потерпіло на майні. Багато людей думас, що всенародним лихом в Америці є багато випадків нагалої смерті від не-дуг, авт. скритих убивств. Кожний знає, що війна спричиняє багато лиха. Восний буревій забирає за собою життя мільйонів найкращих людей, нищить приватне і державне майно, полишає на поталу сироти і вдови. І справді ті всі лиха спричиняють багато терпіння і горя, але найбільшим лихом в наших часах є комуністична тирания, яка поневолює більшість людських істот у світі. Під молотом і серпом комуністичної тиранії, якої большевицькі називають „расм“, важко терпить Український Нарід, позбавлений людських прав, релігійної і народної свободи. В тім комуністичним раю ворог навіть молитись не дасть. Як важко родичам глядіти на своїх дітей, яких комуністична влада виховує в безбожності і забороняє навчати їх Божого закону. Вони тільки можуть повторити слова комуністів: „Боже, здійми з нас окови, не дай загинути в ярмі, волю пішли Україні!“

Страждання поневолених народів під большевицькою тиранією зрушило сумління Американського народу, а законодавці Сенату і Конгресу під проводом президента американської держави проголосили третій тижень місяця липня, як „Тижень Поневолених Націй“.

Тижень Поневолених Націй повинен усвідомлювати людям, що комуністичне поневолення є найбільшим злом, бо позбавляє людей свободи. Тижень Поневолених Націй накладає на нас обов'язок пильнувати дверей родинних домів, українських товариств, клубів, організацій, щоб там не вважали за масовані комуністичні агенти, які підкупством, обманом а навіть терором здобувають собі прихильників для своєї комуністичної пропаганди, що комунізм є далі „расм“. Хто протиставляється їм клічам, того обкидають болотом нечужаних клевет. Вони підривують роботу роблять на шкоду родині, школі і Церкві. Вони вмовляють в людей, що християнська родина є перестаріла установка, парохіяльні школи це табори умової тортури. Церква в їх понятті є чинитарем. Чи дивуватись, що вислідом такої пропаганди маємо анархію серед студію-

ючої молоді! Чи дивуватись, що молодь, позбавлена християнської віри, попадає в тенеті здегенерованої вулиці-ної юрби? Комуністи бажують знищити нашу молодь фізично і морально. Деякі комуністичні володарі голося вигукували, що комунізм покороить Америку. Маємо в Бозі надію, що Бог охоронить нас від цього лиха. Ми мусимо примітити в нашому житті давній клич: „Молися і працюй“. Молитва є дуже важним чинником в людському житті. Ми не можемо забувати про наших Братів і Сестер за загальною заслоною. Пам'ятаймо про них в наших молитвах, щоб Господь допоміг їм віджидатись свободи. Також не забувайте про наших Братів і Сестер, які є поневолені, у якоїм та негдух на скитальщині. Вони просять по-мощі. Пришліть свою пожертву до Українського Католицького Комітету у Філадельфії, щоб можна чимсьоріше вислати їм поміч.

Також треба взятись до праці. Щоб оперти ворожим зазімкам, мусимо стати на твердій скалі Христових засад. Вже прийшла пора взятись до чину. Ми мусимо очистити від всіх моральних недоліків „наші“ то-варства і наші організації. Наша українська спільнота під проводом церковних і народних-провідників мусить усунути упередженість, безпорядки, клевети, неадекватність, а завести лад, правпорядок, зберігати моральні закони, поєсти за честь і добре ім'я невинних людей, пошанувати церковний і народний авторитет.

Дорогі в Христі Братя і Сестри! Христос наша сила! На Христових засадах будуймо наше особисте, родинне, суспільне і народне життя, тоді вороги не будуть мати доступу до нас. Нехай цей Тижень Поневолених Націй спонукає нас до праці над собою, до визволення від підвільної ворожої пропаганди. Заманіфікуймо перед світом про кривду нашої української народної, а передусім благаймо Всемилоного Бога, щоб на Україні засяло сонце свободи для наших Братів і Сестер. Благословення Господнє на вас!

АМВРОЗІЙ
Митрополит

ЗБІРАЮТЬ НА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ ДЛЯ СТАРШИХ В АВСТРАЛІЇ

Кобург. — Українці області Вікторія розпочали збір-ку фондів на будову Українського Дому для старших віком громадян. Головою Комітету будови того дому обрано п-і М. Грудку, в кооперації з „Дністер“ відкрили конто на збірання фондів. Тижневик „Українець“ в Австралії ч. 9/1968 повідом-ляв, що коли українці зберуть 20.000 доларів, то одержать австралійську державну дотацію на будову таких домів, у сумі 40.000 дол.

Валентин Мороз

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАПОВІДНИКА ІМЕНІ БЕРІЇ

(14)

Коли треба посадити в карцер — посадять не тільки за те, що „антисовєтски выражался“, а й за те, що „антисовєтски молчал“. В'язень Вовчанський сидить за те, що він „озлоблен против совєтской власти“ — так і написано в постанові! Щоб потрапити в табір, треба все таки мати „опасный образ мыслей“. А з табору в карцер шлях вже небагато легший: сюди, як бачимо, садять не тільки за думки, а й за настрої. Масютка, Лук'яненко, Шумук і мене посадили за скарги, потрактовали як „антисовєтские рукописи“. Михайло Горинь не писав ніяких „рукописів“ — і все ж його посадили разом з нами. За що? Капітан Круть стверджує, що знай-

шов у нього доповідну запер, що „антисовєтски выражался“, а й за те, що „антисовєтски молчал“. В'язень Вовчанський сидить за те, що він „озлоблен против совєтской власти“ — так і написано в постанові! Щоб потрапити в табір, треба все таки мати „опасный образ мыслей“. А з табору в карцер шлях вже небагато легший: сюди, як бачимо, садять не тільки за думки, а й за настрої. Масютка, Лук'яненко, Шумук і мене посадили за скарги, потрактовали як „антисовєтские рукописи“. Михайло Горинь не писав ніяких „рукописів“ — і все ж його посадили разом з нами. За що? Капітан Круть стверджує, що знай-

нека і заставили самого автора (!) порізати свій твір! Чи має право таке суспільство критикувати хунвейбінів? Роботи в мундирі знищили всі картини Заливахи, які змогли знайти, і відбрали фарби. На вимогу показати закон, який дозволяв би все це творити, художник отримав відповідь: „Я для тебе закон!“ Капрал сказав правду. Він втілює закон, встановлений ще за часів Шевченка, який теж не мав права писати й малювати.

Такими методами „перевоспитання“ п о слугують кагебісти. А як виглядає результат? Як виглядають „исправившиеся“ яких нам ставали на візирі, які отримують посилки й наркотики від кагебістів? Разом зібраних їх можна побачити на святкових концертах пер 1 травня чи 7 листопада. На сцені — рідкісна колекція фізіологів, поораних війною можливими порохами, букет злочинців всіх мастей, то нійби спеціально війшли з сторінок підручника кри-

міналістики. Тут — всі злочинці воєнного часу, що вбили тисячі і тисячі свєрських дітей, представники всіх статеких злочинів, наркомани, які вводять собі у вені навіть котячу кров, коли нема під рукою чогось іншого. Це — хор. Урочисто лунає „Партия наш рулевой“. „Ленін — всегда живой“. Якби хоч один кагебіст дійсно вірив у ті ідеали, захисником яких він себе проголошує, — чи допустив би він таке? „Исправившиеся“ ходять по табору із ромбиками на рукаві, де написано СВР (Секция внутреннего порядка — тобто допоміжна поліція). В'язні розшифровують ці букви як „Союз воєнних преступников“.

Чи можна після всього цього всеїрою говорити, що кагебісти захищають радянську владу? Навпаки: вся їх діяльність підтримує і компрометує її, штовхав людей на шлях опозиційності. Фін Вілко Форсель (знаходиться у Володимирській в'язниці) закінчив з відзнакою Петрозаводський уні-

верситет і працював у Канієльському раднаргоспі. Як перекладач він супроводжував канадську комуністичну делегацію по території Карелії. Після поїздки кагебісти вимагали у Форселя викласти зміст розмов, які вели канадці з людьми, що підходили до них. Форсель відмовився, заявивши, що закон нікому не дає права так поводитись з ним. Тоді йому сказали: „Хорошо, ви ще будете проситись „сотрудничать“ с нами“. Через кілька днів Форселя вигнали з роботи і ніде не приймали. Коли не злочин, то судити треба тільки КДБ.

Черчілль сказав: „Ні один антикомуніст не приніс стільки шкоди, як Хрущов“. Ніхто інший, як кагебісти перехопили у Хрущова як естафету його тупель і луплять нею по всіх трибунах і в ООН, і поза нею, успішно компрометуючи державу, захисниками якої себе проголошували. При обшуках у нас регулярно відбирають „Декларацію прав людини ООН“. На мою вимогу повер-

нути й Круть відповів: „Декларація не разрешается“. Помічник прокурора, з яким я розмовляв, признався, що не читав її. На „політзанятях“, які проводять напівписьменні каптали з художниками і письменниками, в'язні одного разу вступили в дискусію з ст. лейтенантом Любасвим, (табір № 11), аргументуючи це класіцизмом. На це він побажливо відповів. „Слушайте, дак ето же для негров“.

Зрештою, нема потреби доводити, які саме дії компрометують комунізм в горацькій, який останнім часом спеціалізується на хунвейбінах, точно вкажує, що слід вважати „залісною карикатурою, спробою дискредитації вимріяного вікамі справедливої соціалістичного суспільства“. Це, перш за все, наказ Мао „виступати, поетів, учених“ виступати на перевиховання в селі, тобто в ті самі народні комуні. Не важко уявити собі, що буде з літнім ученим або письменником, якщо він кілька днів, впрямже-

ти: такий порядок заведено на Ошкській швейній фабриці в Киргизі. А коли так, то про глумління не може бути й мови. Це просто метод емансипації жінок, в Середній Азії.

Газета „Известия“ (№ 78, 1967 р.) писала, що „маоїсти“, открыто бросив вызов марксизму-ленинизму... объявили своей целью ассимиляцию неханских (некитайских — В. М.) народов“. Якщо це „вызов“ марксизму-ленинизму, то до маоїстів слід зарахувати, також таких вчених мужів, як Агасв і Кравец. Их „труд“ регулярно друкують в „Москві і Києві. Перший вважає, що всі мови СРСР, крім литовської, латиської, естонської, грузинської і вірменської, не мають перспективи, тобто повинні з русифікуватись. Другий перекоує українців, що йти в ногу з часом — це значить замінити рідну мову російською.

Як бачимо, Мао — це єдиний автор „залізних карикатур і спроб дискредитації ви-

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНІХ 13-го ДО 17-го ТРАВНЯ 1968 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, КЕРГОНКСОН, Н. Н.

5.

VI. ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

(Продовження з попереднього числа)

КОШТИ ВИДАННЯ 1-го ЧИСЛА „ВЕСЕЛКИ“

Склад — 25 годин	\$ 100.00
Друк — 15 годин	60.00
Друк — 24 години	96.00
Адресування і висилка (20)	80.00
Папір	120.00
Переплет	70.00
Компютер	45.00
Почта	20.00
Кліпін	150.00
Адміністративні	25.00
Варо	18.00
Авторські гонимарі	284.00
Редукція	275.00

Разом	\$1,343.30
Виходить в році:	
8 чисел по 16 ст.	
2 ч. по 24 стор.	\$14,776.30
12-та п'ятити род.	275.00

Разом за один рік	\$15,051.30
В 1967 р. виплачено з передплат	\$7,962.11
на фонд	4,424.28

Разом	\$12,386.39	\$12,386.39
Недобір за 1967 р.	\$ 2,664.91	

Наслід	4,000
Передплатники:	
в Америці	1,888
в Канаді	886
в Європі	180
в Україні	100

РАЗОМ	3,564
-------	-------

На початку 1968 р. Школа ст. о. Миколай в Шк.	250 пр.
наго зменшила замовлення на	205 пр.
Канада на	205 пр.
Черговий наклад менший на	453 пр.

ИНВЕНТАР

стан на 12. 31. 1967 р.

ЗІСТАВЛЕННЯ

1. Англійська видання	\$ 3,752.82
2. Видання англійської	3,528.52
3. Українська книжки	1,540.50
4. Нотні	661.50
5. Картини	87.50
6. Союзники	2,249.45

БАЛАНС	\$11,820.30
--------	-------------

THEIR LAND: An Anthology of Ukrainian Short

Stories 2,376 Copies

STATEMENTS ON OPERATIONS — SVOBODA

Year ended December 31.

1967 1968

Income

Subscriptions	\$173,567.43	\$164,812.10
Advertising	63,934.69	65,240.87
Printing	47,320.69	49,598.30
Vegetable	7,960.61	8,917.96
Press fund	4,424.28	3,612.41
Books	4,082.65	5,842.23
Almanac	11,944.35	8,859.18
Miscellaneous	1,622.48	3,705.60
	314,867.18	310,588.65

Expenses

Printing	101,728.77	96,136.33
Editorial	44,648.87	41,491.01
Office	27,586.75	26,521.93
Correspondents	8,405.00	9,998.00
Purchases:		
Printing material	68,442.75	64,010.70
Books	1,484.37	1,819.01
Miscellaneous	1,000.20	1,066.75
Rent	12,000.00	12,000.00
Postage	13,064.14	14,536.72
Insurance	4,025.72	3,247.80
Light, heat and power	2,152.17	2,616.53
Printing	654.13	2,990.52
Parts and repairs	2,426.61	1,893.36
Telephone and telegraph	1,377.62	1,659.64
Vegetable	3,410.00	3,805.00
Taxes	9,471.93	8,443.54
Pension expense	4,913.00	565.00
Sales discounts	2,453.20	2,964.12
Bad debts	5,676.85	788.80
Office expense	645.92	503.03
Miscellaneous	11,794.09	9,727.88
Total expenses	318,397.85	310,483.74
Net Gain (Loss) on Svboda operations — Note	(\$ 1,530.67)	\$ 104.91

* Denotes deduction.

Note — Included in income are \$1,532.49 and \$1,798.24 for 1967

and 1968 respectively which represents uncollected

amounts (accounts receivable at December 31, 1967

and December 31, 1968 respectively) arising from

the sale of encyclopedias.

КАНАДА

Канадська Канцелярія УНСоюзу за 1967 р. примічується у двох місцях: на старій адресі при 297 College Street і в домі директора канцелярії Богдана Зорича при 18 Ліндінг вул. За перше приміщення платено по \$25.00 місячно; за друге нічого. В наслідок такої оцінки політики — видано на канадську канцелярію за 1967 р. тільки \$414.11 у відмінності до попередніх років, коли видано на канцелярію по \$4,800 або більше річно.

Листування директора з відділами та Окружними Управліннями було постійно і давало видні роз'ясненні на працю поодиноких відділів та окружних управ. Крім листування директор проводив контакт із тереном телефонічним способом як зі сходом та і з заходом Канади. Та найбільш успішна праця директора відслідковувалася у поїздках його з терен по східній Канаді.

Треба ствердити, що всі члени Головного Уряду в Канаді активно, разом із канадською канцелярією співпрацювали для розбудови УНСоюзу в Канаді. Вселіди — це зорганізували 980 нових членів на 2,500,000 дол. забезпечення суми і близько 600 членів кінцевої більшової задоволення членів, що становить майже 50 відсотків здобутку УНСоюзу за 1967 рік. Про тому самі члени

ти організаційну працю поза директором канадської канцелярії і членів Головного Уряду з Канади, таких секретарів: Софію Купу, Шарана Василя, Дікова Петра, пастора Василя Давидюка, Бурів Якова і Ану, Пінковського Всеволода, Омельченка Єфима, Хому Миколу і ряд інших, що причинились до скріплення УНСоюзу в 1967 році в Канаді.

В 1968-му році, включившись у організаційну працю для росту Високошкільної Студентської Фундації, УНСоюзу і його канадської канцелярії примістившись при 1045 Блор вул. захід і звідтіля проводять свою працю.

Слід згадати, що 9. квітня 1967 р. Вінніпег і Лашін відзначили Ювілейні Святкування 50-річчя повстання УНСоюзу в Канаді з гарними програмами, в яких основними доповідачами були: у Вінніпегу заст. гол. підприємця В. Сохан, а в Лашіні директор канадської Канцелярії Б. Зорич.

РЕКОРДОВИЙ ВІДДІЛ

Рекордовий Відділ кермує заступник головної передсідника Володимир Сохан. До діловодства Рекордового Відділу, крім оформлення аплікацій нових членів і виготовлення грамот, належить теж обслуговування членів і секретарів відділів та широка кореспонденція з одним і другим.

Саме перед цюгорічною перевіркою були вислані відділами виписки членів і рахунки вже 12-го березня, а грамоти нових членів 14-го березня. Таке приписується висилки потрібних секретарям матеріалів з дуже корисних. Поладування всіх інших справ походять так само справно і це саме можна теж сказати про кореспонденцію з членами і відділами (секретарями і іншими урядовцями відділів).

Рекордовий Відділ все ще не має повного складу службовців. Керівник Відділу заст. гол. передсідника Володимир Сохан пошукує за одним англономним службовцем, але досі безуспішно. Крім браку цього потрібного доповнення, у Рекордовому Відділі в минулому році були часті довші захворювання службовців (дві операції). Тому треба з признанням відмітити, що навіть в таких несприятливих умовах, у недовному складі, штаб службовців цього відділу з його керівником, який також став в потреби до кожної праці, зумів виконати всі важливі праці та заступити несприятливих, так що не було жадної затримки і все було готове на час.

Рекордовий Відділ постійно старастся про поліпшення забезпеченості служб членами та обслуговування членів, як і секретарів. Таким найновішим кроком вперед треба вважати реформу потвердження виплатних грамот. Власникам таких грамот видається тепер посвідчення про закінчення платності викладок із супровідними листами, в яких крім подяки за довіряє запрошення користатися далі із модерної і факсової забезпеченості служби УНСоюзу, закуповуючи собі нові грамоти.

Тут треба ще раз ствердити, що брак місця — тіснота, — утруднює організацію праці, а що немає місця для одного службовця, якого треба прийняти до Рекордового Відділу. Що більше, керівник Відділу, наш заступник гол. передсідника В. Сохан, повинен би мати окрему кімнату, а він все ще урядус на залі разом із семи іншими службовцями свого Відділу.

Рекордовий Відділ вдержує дуже точні статистичні дані стану членства кожного місяця, так на картотеках IBM, як і в книгах стану членства по відділах, класам забезпечення і по стейтам. На підставі цих статистик слідуючі дані, які дають загальний огляд стану і руху членства за 1967 рік:

ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ ПО КЛАСАМ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА СТАНОМ З 31-ГО ГРУДНЯ 1967 РОКУ

Департамент молоді

Число членів

Класа I — T-16 і T-18	1,238
Класа II — P-70	271
Класа III — E-16	116
Класа 4P — P-20	2,808
Класа 5E — E-20	3,597
Класа 6C — E-18	660

Нові класи:

Класа E-20	5,147
Класа E-18	4,225
Класа E-65	182
Класа P-20	6,178
Класа P-65	136

Разом повноправних членів деп. молоді

На виплатному забезпеченні і безплатному продовженні

Всіх разом у деп. молоді

Департамент дорослих

Старий рід забезпечення	100
Класа O — P-70	319
Класа T	5,236
Класа W	12,477
Класа P-20	16,293
Класа E-20	11,072
Класа E-65	1,723
Класа DP-60	322
Класа DP-65	180
Класа T-10	112
Класа T-5	25
Аксидентове забезп. — ADD	2,937

Разом повноправних членів деп. дорослих

На виплатному забезпеченні і безплатному продовженні

Всіх разом у деп. дорослих

Усіх членів у деп. молоді

Усіх членів у деп. дорослих

Разом усіх членів 31-го грудня 1967

52,671

2,345

27,016

61,245

88,261

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ЧЛЕНСТВА І СУМ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА 31-го ГРУДНЯ 1967 РОКУ

Ч. членів іх суми забезп.

Повноправні члени деп. молоді	24,671	\$20,053,161
Повноправні члени деп. дорослих	52,635	60,115,210
Молоді на випл. заб. і безпл. прод.	2,345	1,509,848
Дорослі на випл. заб. і безпл. прод.	8,596	6,337,532
Разом усі члени	88,261	\$88,015,751

СТАН І РУХ ЧЛЕНСТВА ЗА 1967 РІК

Департамент молоді (активні члени)

Стан з 1-го січня 1967	24,686
Прибуло за 12 місяців	2,057
Разом	26,743
Відійшло за 12 місяців	2,072
Стан з 31-го грудня 1967	24,671

Департамент дорослих (активні члени)

Стан з 1-го січня 1967	52,565
Прибуло за 12 місяців	4,440
Разом	57,005
Відійшло за 12 місяців	4,356
Стан з 31-го грудня 1967	52,649

Департамент молоді зменшився за 1967 рік на

Департамент дорослих збільшився за 1967 рік на

Разом оба департаменти збільшилися за 1967 рік на

Стан усіх повноправних членів

з 31-го грудня 1967 року

77,320

РУХ ЧЛЕНІВ ДЕП. МОЛОДІ ЗА 1967 РІК

(Активних членів)

Стан з 1-го січня 1967 року	24,686
У 1967 році:	
прийнято нових членів	1,442
прийнято наповно	331
прийнято з перехідними листами	245
прийнято з інших клас	39
разом	26,743

У 1967 році:

супендовано

відійшли з перехідними листами

відійшли до деп. дорослих

відійшли до інших клас

відійшли зі зворотом у готівці

відійшли з виплатним забезпеченням

виплатили повністю складки

відійшли на безплатне продовження

відійшли до дорослих з молод. грамотами

померли

Стан з 31-го грудня 1967 року

24,671

РУХ ЧЛЕНІВ ДЕП. ДОРОСЛИХ ЗА 1967 РІК

(Активних членів)

Стан з 1-го січня 1967	52,565
У 1967 році:	
прийнято нових членів	2,858
прийнято наповно	656
прийнято з перехідними листами	673
прийнято до деп. з молод. грамотами	60
прийнято з інших клас	93
разом	57,005

У 1967 році:

супендовано

відійшли з перехідними листами

відійшли до інших клас

відійшли зі зворотом у готівці

відійшли з виплатним забезпеченням

виплатили повністю складки

відійшли на безплатне продовження

відійшли до дорослих з молод. грамотами

померли

Стан з 31-го грудня 1967 року

52,649

Всіх активних членів обох департаментів

з 31-го грудня 1967 року було

На виплатному забезпеченні і безплатному

продовженні було

10,941

Стан усіх членів з 31-го грудня 1967 року

88,261

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВІДДІЛ

Контрольна Комісія перевіряла стан та працю Організаційного Відділу, який кермує головний секретар УНСоюзу, а зокрема організаційні та статистичні картотеки організаторів, Відділів та Округ, а також листування з ними і знайшла їх в повному порядку. Розбудована система картотек, доповнювана кожного місяця, дає чіткий образ організаційного стану УНСоюзу та всіх змін, що в ньому проходять. Копії листування з Відділами, Округами та організаторами дають перегляд періодичного зв'язку з ними. Зокрема частині з зв'язком з організаторами, які пересилають місячні звіти зі своєї праці в терені.

ЧЛЕНСТВО

В 1967 році Український Народний Союз придбав 2,423 дорослих членів зі звичайним життєвим забезпеченням та 535 з акцидентним забезпеченням, отже разом 2,958 дорослих членів. Крім цього забезпечено 1,442 дітей і молоді й в цей спосіб число придбаних в звітному році нових членів виносить 4,400.

Втрачені члени в 1967 році виносили 3,192. Тут входять всі роди втрат, тобто члени померлі, ці, яким дозрили до виплати грамоти, а також такі які передчасно згинули своїми грамотами, або були супендовані, бо перестали платити виплати. Після відтінчення цих втрат від придбаних нових членів, осталося чиста надлишка в числі 1,208 членів. Хоч в минулому році число придбаних нових членів було на 594 менше, як в році 1966, то загальне число членів впродовж 1967 року зросло на 214 більше, як був зріст в 1966 році, бо чистий прибуток в 1966 році був лише 994 члени. Цей зріст допоміг підвищити загальний стан членів УНСоюзу з 87,053, яких він мав з кінцем 1966 року, до числа 88,261, яким закінчився 1967 рік.

В минулому році канадський Відділ УНСоюзу придбав 980 нових членів. Хоч це число було на 174 менше, як в 1966 році, коли канадський Відділ зорганізували були 1,154 нових членів, то все ж чистий прибуток за минулий рік киніс 506 членів, що піднісло загальне число канадського членства УНСоюзу з 8,361 з кінця 1966 р. на 8,867 з кінцем 1968 року.

ОРГАНІЗАТОРИ

З вище поданого числа зорганізованих нових членів, дещо понад четвиртину придбали обласні та постійні організатори УНСоюзу. Вони зорганізували: обласні 435, а інші, постійні організатори 703, разом 1,138. В 1967 році УНСоюз мав троє обласних і 13 постійних організаторів. Хоч роблено старання придбати більше постійних організаторів, їх число не збільшилося. Беручи до уваги факт, що невелике число організаторів придбало понад 25 відсотків членів, а також, що чимраз більше потрібно добре вишколених фахівців для організування членів, число постійних організаторів належало б дуже побільшити.

Варто підкреслити, що в організуванні членів брали активну участь більшість головних урядовців. Ці урядовці, які з саразом постійними організаторами, придбали 709 членів, а інші 190, що загально 899 членів.

Порівнюючи з попереднім роком, їх успіх в 1967 році був менший. В 1966 році вони здобули 1,036 членів, а в минулому році, як згадано, тільки

Після звіту Головної Контрольної Комісії звітують члени тієї Комісії, половині контролерів.

VII. ЗВІТ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Звіт голови Гол. Контр. Комісії д-ра Володимира Галана

Хвальний Ураде!

Зараз на вступі мого особистого звіту я хочу скласти щире подяку Головному Урядові УНС, Редакції „Свободи“ та усім дуже численним моїм приятелям за побажання, які я одержав з нагоди моєї уродни.

Справді це ніяка заслуга дожити до цього віку — це радше заслуга моєї Дружини Ярослави — за добрий догляд. Однак воно дуже мило почути думки приятелів, бо вони знають, що обраний людиною шлях громадської праці був правильний і додають більше охоти до дальшої праці.

Ідеальним святкуванням усіх ювілеїв було б тоді, коли б складаючи побажання особі чи організації включили в ту роботу, яку веде ювіляр, — в мій випадку, — коли б вони ставали членами УНС, членами ЗУАДК, Організації б. Вояків Української Армії — а одну могутню організацію — Українських Ветеранів. Бо, як казали старинні римляни, слова переконують, але приміри притягають. Ще раз моя щира подяка за побажання.

Особистий звіт

В 1967 р. так як і в попередніх роках я брав участь в житті УНС, зокрема філадельфійської округи та виконував усі доручення Головного Уряду. Як головний контролер я старався бути поінформованим про все життя УНС, Союзів, Видавництва „Свободи“, Курсів Українознавства, дитячих таборів — та порівнював його з життям інших подібних організацій, а зокрема старався зробити оцінку як нашої організації, і ми самі — кожен з нас робимо те, що ми повинні робити, щоб виконати наші завдання супроти своєї організації і свого народу.

Мої зауваги відносно нашого життя такі:

Потреба злуки укр. братських організацій зараз з вигодою хвилі, коли ми дійсно думаємо про допомогу нашому народові і нашим членам.

Ми так роздібноюмо наше громадське життя в ЗСА, Канаді та Південній Америці, а навіть в Європі та в Австралії, що загальний успіх нашої праці ніяк не дорівнює нашим зусиллям, нашим фінансовим витратам та нашим можливостям праці.

Маючи це на увазі я в минулому році старався все і всіляк, зокрема в організаціях в яких я є активним членом, — не тільки протидіяти цим деструктивним силам, але й вказувати правильний шлях громадської праці.

Це зокрема відноситься до моєї праці в УНС — цієї зараз найбільшій українській організації у вільному світі, а з тим і організації з найбільшою громадською відповідальністю.

На цьому полі, починаючи з мною пропонуваного і прийнятого резолюції на XXVI-й Конвенції — в справі злуки Союзів, я все і всіляк вносила відповідальним дітям цих братських організацій потребу з'єднання наших сил, потребу порозуміння і використання наших організаційних можливостей. Цю думку я все підсилювала на зборах філадельфійської округи, яка стояла і зараз стоїть на першому місці в усіх громадських зусиллях, — завдяки праці секретарів та управ відділів філадельфійської округи — зокрема двох наших головних радників і організаторів, а саме Степана Гавриша та Івана Олександровича. Цю резолюцію Конвенції відносно злуки братських організацій ми повинні сьогодні це раз повторити і пригадати українському суспільству, що УНС все був, є зараз і буде в майбутньому за злуку братських Союзів, бо ця злука громадських сил для добра членів та для допомоги українському народові.

Зокрема хочу згадати три справи, які я започаткував, які на мою думку є дуже важливими для УНС, а саме:

1. **Поширення членства на Південну Америку.** Користаючись з нагоди, що Українська Школа у Філадельфії (Ukr. Savings and Loan Assn.) рішила у своє 50-літнє з'єднання у трьох міжнародних з'їздах двадцятих, а саме: а) в Ріо де Женеїро (міжамериканських юніонів шидинців, 3-го до 9-го березня 1968 р.), б) в Лондоні — південно-британських шидинців Товариств (28, 30, травня 1968 р.) та в) в Міжнародній Асоціації Шидинців в Сиднейі в Австралії (23-30 жовтня 1968 р.), я звернувся до Екзекутивної УНС з запитом чи вона бажала б зацікавлена проширення можливостей поширити УНС на Південну Америку, Англію та Австралію, на що одержав притакуючу відповідь і доручення розвідати що справу на місці.

Перша поїздка до Бразилії і Аргентини вже за нами і успішні такі:

1. **Бразилія.** Після нарад Міжамериканської Конференції Шидинців в Ріо де Женеїро, — я відвідав Куритибу нових два дні, а саме — 7, 8 березня а 9-го відїхав до Аргентини. З моїх обсервацій і розмов з чільними провідниками нашої громади я бачу три дороги до тісної співпраці, а саме: а) господарська допомога через включення в Alliance for Progress; б) американська харитативна допомога через ЗУАДК. Обі ці акції можуть принести величезну користь обоим сторонам, тільки треба побороти певні труднощі матеріальної інфляції; в) Культурно-видавничу діяльність: поширити видавництво „Свободи“ та з'єднати культурні сили Бразилії і Аргентини з силами ЗСА.

2. **В Аргентині,** яку я відвідав 10, 11, 12 березня, ставляю окремих Комітет під проводом дир. Т. Хомишина, дир. Б. Яхна та д-ра В. Іванюка, які взяли на себе завдання провирити усі легальні можливості та поширити цей Комітет втягаючи до нього представників усіх українських аргентинських організацій. Саме прийшов лист з Аргентини з планом протомого одного року зорганізувати 2,000 членів в 4 провінційних Відділах.

3. Мої відвідини в американських амбасадах в Буенос Айресе і Ріо де Женеїро та у консуляті Аргентини в Нью Йорку (29 березня 1968), як теж в економічного аташе аргентинської амбасди в Вашингтоні виявили, що немає ніяких законних перепон на відкриття відділу УНС в Аргентині. Бюджет на перші шість місяців праці вносини би разом з устаткуванням малого офісу 1,500,000 пезів, цебто приблизно 4,000 амер. дол. за обсягом 2,000 членів. В часі моїх відвідин у ген. консуля Е.Рубіо, він заявив мені, що саме вернув він з Москви, де був придільним до арг. амбасди, і йому відомо, що з Аргентини вернулося багато українців до Совєтів, а зараз вони просять аргентинську амбасду про дозвіл на поворот до Аргентини. Економічний аташе в амер. амбасаді в Буенос Айресе, як і аргентинський департамент забезпечення, яких я мав нагоду відвідати, заявили, що це перший раз амер. братська організація хоче поширити свою діяльність на Аргентину.

На запрошення державного Секретаря Стейти я взяв участь 19-го березня в нарадах у державного Секретаря Діна Расака і брав участь в південно-американських семінарі. Я подякував провідникові семінара і заявив, що не лише я особисто, але і всі укр. дітяч в Бразилії і Аргентині висловлюють своє признання обоим американським амбасдам. У відповідь я одержав листа від заступника асистента Секретаря Стейти для Міжамериканських Справ, що він дуже задоволений моєю участю в семінарі та заувагою відносно праці амбасди і копію мого листа вислав до амбасди в Ріо де Женеїро і до Буенос Айресе. Ось його слова:

I was especially pleased to read your commendatory remarks about the work being done by our Embassies in Rio de Janeiro and Buenos Aires and I have sent a copy of your letter to Ambassador Tutthill and Chargee Saccio.

With warm regards,

Sincerely,
Robert M. Sayre
Deputy Assistant Secretary
for Inter-American Affairs

В числі газети „Хлібороб“ ч. 10 (1819) подається така допис про мій побут в Куритибі.

Д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН

Останньо відїхав Куритибу, в переїзді до Буенос Айресе, один з найвизначніших українських громадян ЗСА — д-р Володимир Галан.

Достойний гість, колишній старшина УГА, від початку двадцятих років живе та діє в ЗСА, де зараз займає важливі становища — Президента Української Шидинці у Філадельфії (великої банково-фінансової установи), Голови Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету (що провів після Другої світової війни переселення багатьох тисяч українських збігців на американський континент) і Головного Контролера Українського Народного Союзу в ЗСА, що зі своїми 83,000 членів, зі щоденником „Свобода“ та майном в 32 мільйонів доларів, являється найбільшою та найпотужнішою українською організацією у вільному світі.

Д-р В. Галан є представником ЗСА в Міжамериканській Юні Шидинців та позичкових установ, і в цьому характері брав участь в стосовному Міжнародному Конгресі в Ріо де Женеїро, що відбувся в перших днях місяця березня під головуванням п. Маріо Тріндаде, Президента.

В часі свого короткого побуту в Куритибі — д-р В. Галан познайомився з нашою організаційною системою, а зокрема з Хліборобсько-Освітнім Союзом та його діями і мав ряд розмов з поодинокими членами Рол. Управ ХОС-у на теми пов'язані з розвитком нашої громади та її відповідними діями і можливостями, так місцевого як і ширшого загального характеру, при допомозі та співпраці з боку стосовних установ в ЗСА.

Можливість тут, при належній праці, справді дуже важливі і про це ми згодом скажемо більше.

Особисто — д-р В. Галан людина дуже високої культури, вміємово ділова та зі справді широкими обирами.

Д-р В. Галан 15 березня повернувся літаком до ЗСА, щоб вже дня 19, на особливе запрошення Міністра Діна Расака, взяти участь в Міністерстві Закордонних Справ, у Вашингтоні, в Конференції-нараді виразників американського громадянства, про законорудну політику ЗСА.

В місяці квітні д-р Галан братиме участь, як член стосовного представництва ЗСА в іншій Конференції міжнародного характеру в Європі — в Лондоні.

Виникомо видатному Членові української етнічної групи в ЗСА та достойному громадянину ЗСА, д-рові Володимирові Галанові, бажамо з усього серця щиро багатові успіхів в його важливих діях і радісно незвичайно нав'язанням особистих зв'язків з ним; це, ми певні, являється на справжню користь всім нам спільній Справі.

2. Друга справа — це поширення Культурної Комісії згідно з рішенням конвенції, про що будуть подані відповідні резолюції при внісках. Як член тієї Комісії я брав участь у Курсах Українознавства та мав доповідь про 50-літнє з'єднання збройних Сил України і від імені ОБ-ВУА передав курсантам Історію УСС.

3. Третя справа — це справа використання запущеної Данильченка та створення спільної з Управою НТШ спеціальної фундації для культурного використання цієї поспістості, і в цій справі я від кореспонденції з Управою НТШ і був навіть запрошений на її збори 10. д.р., які закінчилися дуже успішно, про що подаю окрему інформацію.

Співпраця зі ЗУАДК Комітетом

Постідні Збори Головного Уряду уповноважили Президента УНС Н. Лисогору відбутися поїздку до Європи і провирити можливості допомоги нашим людям в різних країнах Європи — через нашу міжнародно візанану допомогую організацію ЗУАДК.

Мушу ствердити, що п. Предсідник знову виконав своє завдання, і на Світовому Конгресі Вільних Українців справи допомогі і справи ведені укр. допомогуюю організацією ЗУАДК були видвинені в цілій ширині. Зараз усі чергові Ісрахи з усіх країн Європи, Америки, Канади, Австралії — висловлювали з найбільшим признанням до праці ЗУАДК і заявили за його продовженням, бо це праця однієї міжнародно-візанану української організації.

Не забуваючи, що ця організація увесь час підтримував морально, а ще більше матеріально УНС та при її допомозі одержав поверх 15,000 членів. В 1968 році, 21, і 22, вересня, відбудуться Загальні Збори цієї організації і там не може забракнути організаційних відділів УНС, ані одного члена Екзекутив, тим більше, що з цією організацією нам треба вести дальшу допомогу нашим старшим членам та членам цілої української суспільності.

При цій нагоді, як Президент ЗУАДК, хочу скласти Урядові УНС та усьому його членству подяку за визначну фінансову допомогу, про яку я не тільки продовжував своє членство в ЗУАДК, але і приїхати на Збори до Філадельфії в дні 21, і 22, вересня д.р. на відвідування 25-ліття гуманітарної праці американських українців.

Відділам філадельфійської округи — моє щире спасбі за їх співпрацю для добра нашої Організації та цілого українського народу.

Дня 2-го травня мені припало сумне завдання попросити с.п. Касира УНС Іван Кольковського, бувшого доголітного члена Контрольної Комісії УНС — цими словами:

Сумна Громадо!

Мені припало дуже тяжке завдання — попросити від імені членства та Уряду УНС, як і від членів та Уряду Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, людину, яка хоч уроджена на американській землі, ціле своє життя, усі свої молоді сили і завзяття віддала для добра своєї організації, для добра цілого українського народу.

Не було б доцільно повторити його життєпис, його участь в громадській житті, але вистачить зазначити, що він, як добрий карний член УНС вибрався завдяки своїй праці та чесності на найвищий щабель в організаційній ієрархії УНС, ставши його головним касиром.

Як головний радник, відтак контролер УНС він здоху собі загальне признання і любов усього членства і тому сьогодні сумує не тільки його найближча Рідня, йо-

го Дружина, Доні і ауки, але теж уся велика, вільна українська сім'я, якої ім'я УНС. Сумують усі українські громадські організації втратою цього великого українського патріота, суспільного діяча, приятеля української молоді.

Прощаючи цього незабутнього народного робітника, розуміємо усі також велику втрату, яку понесла в першу чергу його Рідня.

Але в цьому тяжкому горю розрадою для його достойної Дружини та Дітей хай буде глибока любов та пошана усього членства УНС та усього українського загалу для особи пок. Івана Кольковського, головного касира УНС та члена багатьох українських громадських інституцій.

І коли ми сьогодні прощаємось з Покійним, то щиро можемо заявити перед цілим світом, що кожен з нас хотів би залишити по собі таку пам'ять, таку любов і таке глибоке співчуття, як це залишило по собі наш покійний Друг.

Дорогий Друге!

Прощаю Тебе від Головного Уряду УНС, від усієї великої Союзової Сім'ї та усіх громадських Організацій, в яких Ти щиро працював і хочи Тебе запевнити, що ми усі будемо продовжувати Твою працю, щоб Твоє ім'я залишилось назавжди у наших серцях та в пам'яті цілого українського народу.

Хай вільна американська земля буде Тобі пером.

Звіт головного контролера Петра Пудили

За минулий рік, я, як член Контрольної Комісії, перевірив контролю надання УНСОюзу в членах і нерухомих цінностях.

Стерджу, що ростемо фінансово і будемо рости, бо хто має мільйони вони будуть давати відсотки, а 88 тисяч членів будуть платити вкладки. Наші інвестиції за минулий рік принесли 4.1%, краще як було, але не задовільно, бо велике число державних низькопроцентних фондів обнижують доходи від високопроцентних, муніципальних і промислових, фондів та моргеджів.

Відносно чисельного зросту активних членів минулий рік був слабшим, бо хоч ми дістали 4,400 нових членів, суспенза, смерть і емігранти з'їли значну частину зросту.

Чому не ростемо? Чому незадовільно? Не ростемо задовільно, бо не маємо організаторів, а секретарі не мають часу йти вечорами за новими членами і з незрозумілих причин не стараються підвищити висоту асекурації своїм 500-долларовим членам!

Не ростемо, бо не слідимо за народженням нових українців — кандидатів в члени — що лише секретарі відділів можуть доповідати. Не ростемо задовільно, бо не маємо союзової молоді, організованої в окремі союзові організації чи в клубках. Наші молоді члени не мають де себе виявити, бо наші існуючі організації молоді постарілися і молоді таких 40-60 літніх „молодиків“ не розуміє. В теперішній експлоативній наслідок, в часі несамоновитих бажань, звичаїв, ноші, в часі бітників і гіп-бойсів — УНСОюз теж повинен бути в меншій мірі строгим батьком, а в більшій мірі — виховником. А щоб стати виховником УНСОюз мусить ужити статистики, досвідів і компютера, щоб знати що молоді хоч, і чому і такі великі розходження у наставленні поколінь. Сьогодні 30-літній молодець не розуміє 20 чи 40 літнього. Чому! Треба студії!

Тому я в обличчю таких фактів рекомендую:

1. По великих союзових зкупченнях створити клуби молоді. Секретарі відділів мають подбати про адресар молодих людей, яких треба скликати на нараду і вислухати їх бажань і скарг.

2. Негайно купити центри, союзові доми, „союзовіки“ або табори, залежно від потреб громад. бо без баз молоді, на вулицях, не можна вести перевиховання чи виховання молодих союзовців. До тієї справи має крім секретарів, причинитися організаційний референт УНСОюзу та обласні і окружні організатори.

3. Перестати говорити, а приступити негайно до купання чи будови центрів УНСОюзу. Гренд Стріт в Джерсі Сіті відступити фабриці мила „Колгейт“. Місце на Монтгомері і Грін Евіно за мало, за дороге і не дає місця для паркування, а в додатку не є певним, як буде виглядати та дільниця міста, для якої це саме місце не має відповідного „зонінгу“. А чекати не можна, бо на Гренд Стріт нема де розкивати і змеханізувати ліповодство і праці. Немає чого довше думати і чекати. Як в Джерсі Сіті немає місця, — треба йти деінде.

Я гіджуся зі заст. гол. предсідника Степаном Кугопасем, що УНСОюз має найкраще місце для Головної Канцелярії в Кергонсон на Союзовці, де є відповідна площа під будову і там дешевше можна влаштуватися. Наші агенди зростають, архівні множаться, ліповодство з браку машин є повільно. Все те може поправити Союзівка. Там теж можна збудувати мешкальні доми для працівників УНСОюзу, або, в порозумінню з приватними контракторами, про такі доми подбати. В горах Кетскіл з здоров'я мешкати, і до того теперішній „тренд“ з велика мандричка з міст на села і містечка.

Величезна асекураційна Компанія „Оллстейт“ купила 180-акрову фарму 30 миль від Шінкага і збудувала там собі Центральний Офіс на цілу Америку. Ми не можемо зробити в Кергонсон. Нам іде назустріч пошта, місто, повіт і федеральний уряд, бо УНСОюз збудує або причиниться до будови великої української колонії, яка буде притягати старших і молоді. Можемо створити свій архів, музей, цвинтар, гольфову площу, спортивний майдан, а церква вже є в стадії організації.

4. На середньому заході, в районі Шінкага і в Канаді і в районі Торонто слід подбати про малі „союзовіки“, які були б положені близько тих міст і могли б служити громаді в кожному сезоні року. Спортивні змагання, весілля, христини, забави, клуби молоді, клуби жінок, вишкільні курси, зимові спортивні ігрища, традиційні свята, і інші іпрези доповняти вакаційний відпочинковий період батьків і дітей. Такі центри скріплюють нашу громаду і УНСОюз і високо підіймуть його престиж.

МОЛОДІ ПОДРУЖКА!

\$50,000 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОЖЕ!

ПРИДБАТИ ДЛЯ СЕБЕ І СВОЄ!

РОДИНИ УЖЕ ЗА \$14.75 МІСЯЧНО.

НЕ РИСКУЙТЕ ДОЛЕГО СВОЇХ

БІЛЬШІХ. НЕГАЙНО ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ

В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ СОЮЗІ!

Звіт головного контролера Івана Геврика

Мені, як головному контролерові УНСОюзу приходить вже вдруге звітувати на наших річних нарадах Гол. Уряду. Пона працюю головного контролера я виконую в УНСОюзі більше функцій: я є секретарем 445 Відділу, організатором на Манітобу, головою Обласного Комітету Відділів УНСОюзу Західної Канади і представником УНСОюзу в Президіальній Раді КВК.

Минулого року ми відзначили 50-ліття існування УНСОюзу в Канаді ювілейним концертом у Вінніпегу в неділю дня 9 квітня 1967 р. В концерті взяв участь відомий артист Василь Шуст з Нью Йорку, Студентський хор при Манітобському Університеті, Танцювальна група „Русалка“ Філії УНО і Діточий хор Рідної Школи, Філії УНО. Святочну доповідь виголосив заст. гол. предсідника Володимир Сохан, який різном передав привіт від Директора Канадської Канцелярії, Богдана Зорича. Треба при цьому згадати, що почесний Комітет очолювали такі особи: о. д-р В. Кушнір, о. Архимандрит І. Скакальський, сен. Павло Юзик, адв. Марія Ваврик, пані І. Мартинель, пані О. Фуга, проф. Я. Рудницький і маестро Л. Молоджаннін. Концерт пройшов з великим успіхом, велика аудиторія УНО була виповнена. Ювілейний Діловий Комітет очолював я, як голова Округи Заходу Канади.

Вслід за тим прийшло до великого похвалення акції наших провідних союзовців та до успішної членської кампанії. В ній приєднано рекордове число нових членів. Зорганізовано в Канаді 980 нових членів на 2,500,000.00 доларів забезпеченої суми і близько 500 членів місцевої білясової надрини, що становить понад 40 відсотків здобутку цілого УНС за 1967 рік. При цьому слід підкреслити організаційну працю членів Головного Уряду з Канади — Б. Зорича, В. Дідука, Д. Попадича та таких секретарів як С. Куца, В. Шаран, Я. і А. Бурії, В. Пінковський, С. Омелченко, М. Хома і ряд других, що причинилися до скріплення УНСОюзу в 1967 році в Канаді.

З моєї праці за останній рік хочу згадати, що я приєднав в 1967 р. 68 членів, а з допомогі, що допомогло нашому 445 Відділові зайняти шосте місце серед найбільш успішних Відділів в членській кампанії цілого УНС. Треба при цьому згадати, що в моїй праці помагали мені члени нашого Відділу, а особливо п. І. Шварчук.

Літом я організував пікнік для союзовців Манітоби, який відбувся на оселі УНО „Русалка“. На пікніку були роздані дарунки дітям, як також відбувся відбаванковий турнір між дружинами УНС, УНО і МУНО. Дружина УНС виступила у власних строях з союзовими емблемами. Старшим гостям ми роздавали літературу про діяльність та користь з членства в УНСОюзі.

З нагоди відвідин заст. гол. предсідника та голови Канадської Канцелярії В. Зорича в часі його подорожі по західній Канаді я скликав наради округи заходу Канади, а в його поворотній подорозі улаштував зустріч з членством.

На плавостомо ярмарку я роздав літературу про УНС, щоб поінформувати найширші круги громадянства про працю і значення УНСОюзу для українців. Я написав статтю про УНСОюз до журналу „Самодопомога“, який видає Кредитова Спілка „Карпатія“ у Вінніпегу. Я заступав УНСОюз на різних імпрезах. Брав участь в прийнятті в честь Митрополита Максима Германюка, був в громадському комітеті для відзначення 75-ліття та 50-ліття свяченства нашого Верховного Архискепа Кардинала Йосифа Сліпого; брав участь в бенкеті, дохід з якого був призначений на Католицький Університет у Римі. Крім цього я брав участь в ряді різних організаційних імпрез нашого міста Вінніпегу. Крім союзової праці, який присвячує дуже багато часу, працюю також у багатьох організаціях на терені Вінніпегу і поза ним, займаючи в них менші та більші пости.

В цьому році мої другий перевірці діловодства Рекордового Відділу, який керує заст. головного предсідника В. Сохан і Організаційного, який керує головним секретарем д-р Я. Падом, я мав змогу завітати докладати з подиножними ділянками праці обох відділів. Точний звіт з моєї перевірки рекордового і організаційного відділів та Канадської Канцелярії я передав голові Контрольної Комісії, який буде здавати загальний звіт, — все ж таки хочу в своєму звіті заткнути деякі справи.

Перевірці Рекордового Відділу почав я від оформлення нових алікацій, випусканням карток членів, друком виказів і виготовлювання нових грамот. Опісля докладно пройшов я всі ділянки рекордового відділу, включно до широкої кореспонденції з відділами. Так я мав нагоду ствердити, що праця Рекордового відділу ведена фаворно і продуктивно, мимо того, що Рекордовий відділ все ще не має повного складу службовців. Тут треба ствердити, що брак місяця-тисюта утруднює працю. Належить висловити признання заст. гол. предсідника В. Соханові за справне ведення Рекордового Відділу. При цій нагоді дозволю собі пригадати потребу набуття нового приміщення. При перевірці Рекордового Відділу я мав нагоду ствердити, що контролери Фірни Ернест і Ернест витрачають багато часу на перевірку понад тисячі алікацій (кожного року інших груп відділів) та вслід за цим на перевірці карток тих членів, їхніх карток ІВМ, виказів цих відділів та інших документів. Ці щорічні перевірки викладали, що всі ці праці виконані дуже точно і старанно, так що такі перевірки, на мою думку, виявилися непотрібними і коштовними. Тому пропоную, щоб ми звузили засяг контролю Фірни Ернест і Ернест до більше важких для нас ділянок діловодства Головної Канцелярії і Союзовців, включаючи такі розтягнені і коштовні перевірки як оформлення членів.

Відносно Організаційного відділу, я перевірив організаційні і статистичні карток організаторів, відділів та Округ, також листування з ними і знайшов все в найкращому порядку. Розбудована система карток, доповнювана кожного місяця, дає чистий образ організаційного стану УНСОюзу та всіх змін, що в ньому проходять. Закінчуючи огляд перевірки Організаційного відділу, та маючи на увазі, що з кожним днем, місяцем і роком зростає конкуренція добре виконаних асекураційних агентів та чимраз трудніше серед українського громадянства організувати членів, пропоную на майбутнє:

1. Збільшити старання щодо випколу якнайбільшого числа союзових секретарів і організаторів, примушувати їх брати участь у вишкільних курсах на Союзовці і по Округах.
2. Значно збільшити число обласних і постійних організаторів.
3. Збільшити персонал Організаційного відділу.
4. Збільшити активність Окружних Комітетів та помагати їм фінансово.

(Продовження в наступному числі)

Нью Йорк потребує репрезентативного Українського Народного Дому

Нью Йорк. — Вже від кількох років ведеться, головним чином Дирекції Українського Народного Дому в Нью Йорку, але й також в Управлінні різних центральних установ — дискусія на тему konieczности нового великого й репрезентативного Народного Дому. Річ у тім, що теперішній Український Народний Дім, колишній Стайвезант Касино при 142 Другій Евею, який, зрештою віддав далі віддас українській громаді величезні послуги — головну української молоді, — своїми розмірами й своїм станом, що вимагає щораз даліших докорів, ремонтів, вже не відповідає сучасним завданням. Обидві залі Народного Дому замалі на балі й вечеринці, зросли теж вимоги українських замовників громадян щодо вигід, потрібних для весільних прийнятих чи інших бенкетів. Таким чином щороку кількадесят тисяч доларів відпливають до кишеней великих готелів і ресторанів, де відбуваються українські балі, вечеринці конвенції, бенкети, весілля, не кажучи вже про концерти й театральні вистави, що здобилися корисають із дешевих шкільних аудиторій.

Створились заворужені коло: теперішній Український Народний Дім замалий для української громади в цій метрополії світу, але й він втрачає клієнтелу, що йде до чужих домів, і тому бореться з фінансовими труднощами. З другого боку — ці фінансові труднощі вимагають такої перебудови Народного Дому, яка могла б бодей приблизно відповідати новим вимогам. Навчав автоматично виникла думка — на місці сполучення трьох будинків, що є тепер власністю Плату (наріжний будинок 9-та вулиця і Друга Евею) і два будинки УНДому 142 і 144 на Другій Евею, збудувати новий репрезентативний будинок.

Однак з цією проблемою пов'язані різні турботливі сумніви та можливості. Чи старатися за федеральний або державний кредити, чи будувати новий дім власними українськими засобами? Чи будувати виключно тільки Народний Дім для наших установ, маючи на увазі потребу бодей однієї великої залі, яку можна би „поменшувати“ й „більшати“, чи сполучити ту ідею з концепцією кооперативного хмародеру, з приватними помешканнями на вищих поверхах та з двома-трьма поверхами, відведеними на домівки різним нашим установам і організаціям та на велику залю? Далі: чи залишитися на тому самому місці і ставити такий новий великий будинок на місці існуючих 3-ох будинків, чи продати ту поєдність і шукати нового місця? „За“ залашенням на тому місці промовляє факт, що це все ще центр українського життя в Нью Йорку, головую у зв'язку з існуванням на вулицях 6-й і 7-й школи і церкви св. Юра та різних крамниць, книгарень, м'ясерень, харчівень і т. д. „Проти“ залашення на тому місці говорять збіга тієї ділянки на гірше, відоклі вона стала неначе центром „гіршій“ і „бітніків“ Нью Йорку, погіршення чистоти вулиць та зменшено їх безпеку.

Останні Загальні Збори у діловій Українського Народного Дому обрали для цієї справи окрему Комісію у такому складі: інж. А. Сумик, голова Дирекції УНДому, інж. Лепалюк, д-р Я. Падох, д-р Р. Осичук, Р. Гринів, Б. Вільям, М. Салак та адв. Ст. Ярема. З ініціативи цієї Комісії відбулася 1 липня ц. р. в УНДомі нарада запрошених представників різних наших установ і організацій. Прийнявши були п. А. Сумик, адв. Ст. Ярема і Р. Гринів від Дирекції Українського Народного Дому, адв. Р. Гутлевич і п. К. Петлевич від Комітету Об'єднання організацій м. Нью Йорку, мгр. І. Вазарко від Українського Конгресового Комітету, ред. Іван Кедрич від НТЦ, д-р Я. Падох від Платової Фундації, І. Юзкевич від СУМА, М. Салдан від кредитівки Самопоміч, п. Вільям від хору „Думка“ і п. Колос від „Провісників“. Народою проводили інж. Сумик, секретарював М. Салдан. Після перевернення дискусії, в якій забили голос майже всі прийняті, рішенням покладали дві Комісії для розслідування суттєвих справ — фінансових і технічних — будівельних. До фінансової Комісії, яка має перевірити можливість й умовини кредитів та власних фондів, отриманих від УНДому й різних установ та організацій, що простують купно власних домів та придбались би до будови репрезентативного УНДому, де дістали б власні обшпрі домівки, увійшли адвокати Я. Падох, Ст. Ярема і Філіс. До технічної Комісії обрано інженерів А. Сумика, М. Лепалюка і п. М. Салдана. Адвокат Р. Гутлевич доповнив ту Комісію з вибору з минулого року.

Всі прийняті без винятку відкинули, як річ невідповідну, відчуження взагалі від усього Українського Народного Дому, — цієї справи не було навіть на денному порядку. Всі одностайно підтримували думку про збудування нового репрезентативного Народного Дому, який зосередив би розпорощені запер по різних невідповідних власних домівках. Висловлено переконання, що коли тепер же ми наші установи, як УККА і НТЦП чи Плат, наставляємо на здобуття власних гарних домів, то вони приступлять своїми фондами до будови спільного репрезентативного будинку, якщо тільки цей проект прийматиме вже реальні обриски. Тому, що репрезентативний Український Народний Дім в Нью Йорку є справою всієї української громади — то варто, щоб цією справою дієсно ближче зацікавилися всі установи й організації в Нью Йорку та що, може, відгукнувшись би окремі замовні особи головним професіоналісти, зацікавлені або в кооперативному помешканні або в отриманні в УНДомі доброї домівки на свої калцеларії.

М. С.

19 Зустріч українців Америки і Канади

Вже від 18 років влаштовували щороку зустрічі українців Америки і Канади ввійшли в традицію і користуються великою популярністю серед українців північно-американського континенту. Кожна з цих привабливих невеличких знаменитих історичних дат, що припадає на даний рік і, навізуючи до неї, зібрані українці маніфестують свою солідарність та духову єдність з нескореним рідним народом і вимагають для нього волі та самостійності.

Цьогодня, 19-та з черги Зустріч відбулась 6 і 7 липня на сумівській оселі біля Гармінгтона, Огайо. Діловий Комітет Зустріч, складений з визначних діячів різних ділянок українського національного життя стейту Огайо під проводом голови клівлендського відділу ООЧСУ молодого невідомого Лева Кузика склав програму зустрічі і завершив підготовчі праці для прийняття численних гостей.

Зустріч відбулась під гаслом „В обороні нескорених“ і з нагоди 30-ліття смерті полковника Євгена Коновальця. Головну промову виступив член Головної Управи ООЧСУ д-р Петро Мірчук.

Від стейту Огайо склав привіт п. Доналд Лукенс. Конгресмен цього ж стейту Джеймс Селєбрі, одружений з українкою Дарією Юркевич, закінчив свій виступ словами „Слава Україні!“ Виступали, крім того, голова місцевої ради Клівленда Джеймс Стенсон, в імені посаджених міст радник Іван Вільямський, директор Американського Комі-

тету Національностей повіту Каягога Реймонд Куду-кіс, керівник телевізійної програми у Вашингтоні Гейтауер, в імені стейтвого секретаря Огайо Джеймса Піт-ро. Насліду багато шимих привітів від губернаторів різних стейтів.

З усіма привітами виступила також голова ГУ ООЧСУ мгр Іван Вільямський і голова ЛВУ Роман Маланчук. У мистецькій частині брали участь відомі на американському і канадському терені молоді хор „Дієрова“ і духовна оркестра „Ватрути“ Осередку СУМ у Торонто під керівництвом Василя Карлаша. Відбувся також спільний виступ танцювальних ансамблів Спільної Української Молоді Стейту Огайо під управою Віктора Богуславського і вільноручні управи сумівців Огайо.

У суботу 6 липня проведено конференцію жіноцтва ООЧСУ і ЛВУ та велику забаву-зустріч під звуки відомої оркестри з участю квітету сумівців з Клівленду і Парми. Аранжиром був артист Володимир Догаляк — Гринь Зоуля з Торонто. Забава відбулась в шкільній залі при церкві св. Йосафата на Пармі.

Українці Америки і Канади мали змогу в ці два дні зустрітись з давно небааченими приятелями і знайомими.

На Зустрічі було понад три тисячі людей, що з'їхались з Нью Йорку, Філадельфії, Шикаго, Дітройту, Нью Джерсі та різних міст Огайо, а також з Торонто, Сейнта Кетеріас та інших міст Канади.

Проф. Юрій Граворів

Союзовець кандидатом на радного Дітройту

Дітройт (А. П.). — Між іменами 47 кандидатів на радного міста Дітройту для обсядження 2-ох опорожнених місць в Міській Раді на одиорічну календію, знаходиться ім'я українця, члена 15 відділу УНС, п. Івана Веліа, брата радного Марусі Бек.

Шанси на вибір українського кандидата добрі, бо він був незвичайно активним на американському політичному полі протягом останніх 35 років та знавний великому кругу людей. Займаючи різні посади в повітовому уряді, а головним чином член стейтвоту легіслатури, своїми турботами для других здобув собі незвичайну пошану та багато прихильників.

Треба сподіватись, що українська дітройтська громада ентузіастично підтриматиме кандидата, який прислужився багато для української справи. Вард-то відмітити, що п. Іван Бек був правдоподібно одиноким американцем — добровольцем в УГА, через що майже не втратив своє американське громадянство.

В Густон, Техас, постав новий Відділ УНС

Джерзі Сіті. — З Головної Канцеларії У к районого Народного Союзу повідомляють, що в Густоні, тексаського стейту, постав новий Відділ УНСоюзу, який зорганізував уже значну частину невеликої місцевої української громади та почав живу діяльність. Відділ, який одержав число 28, очолює п. Стефанія Ісєй, а його секретарем та дійсним керівником союзової діяльності Відділу, з п. Віктор Балко, голова місцевого Відділу УККА, який найбільше причинився до організації Відділу. При заснуванні Відділу допомагав головний радний УНСоюзу п. Дмитро Попадинець, а в загальній

підготовці нової установи були активні також п. Степан Кіхтан та раніше проф. місцевого Райс Університету Олег Федішчак. Касном Відділу обрано п. Юрія Горана, заступником секретаря п. Мірона Балабана, а головою Контрольної Комісії обрано п. Стефанію Котт. Організатори та урядовці Відділу будуть пропонувати всім місцевим українцям забезпечення в УНСоюзі та стати членами його Відділу в переконанні, що, маючи власну забезпечену установу, місцеві українські громадяни будуть в ній шукати коначне життєве забезпечення, застосовуючи в житті всіма визнану засаду „свій до свого“.

МОЛОДА ПАРА

Анна Куличук і Юра Гарасимович

В суботу, 15-го червня в церкві Успення Божої Матері в Монтреалі - Роземонті, відбулось вінчання молоді пари: Анни Куличук, абсолвентки фармачії Монтреальського Університету і Юри Гарасимовича. Бі Ей студента дентистки університету Мех Гіл. Молодіята, ділячи члени

Відділу СУМ в Монтреалі, с дівчатами Йосифа і Марії Куличук та Стефана і Стефанії Гарасимовичів. Тайну супружества уділив о. Ярослав Гайманович, а весільне реальство відбулось в залі православного Собору св. Софії. Прийняттям проводив староста п. Іван Коваль.

Нью Йорк, П. М.

МАТУРА В ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА ТОВАРИСТВА „САМОПОМІЧ“

В диях 20 і 21 червня відбувся в школі українознавства Т-ва Самопоміч в Нью Йорку усний кінцевий іспит (матура), до якого зголосилися 12 абсолвентів цієї школи.

Іспит перевела комісія під проводом делегата Шкільної Ради УКК проф. д-ра Костя Кисілевського.

Іспит склали: Артимішин Володимир, Гаврилюк Михайло, Іванів Юрко, Лозинська Ляріса (з відзначенням), Макарушка Оксана, Мотиль Марія (з відзн.), Ортисська Анна (з відзн.), Островська Анита (з відзн.), Семенов Христина (з відзначенням), Тимочко Христина, Фанок Анна і Цегель-ська Меланія.

Широ вітасмо цих інтелегентних, ідейних молодих українських патріотів і бажаємо їм подібних успіхів в їх далішніх студіях.

Українська громада вірить, що вони незадовго не тільки поповнять її ряди, але й переберуть на свої мошді плечі ввесь тягар громадської праці і закріплять та поможуть наші дотеперішні здобутки.

П'ять інших абсолвентів цієї школи не могли іза різних, від них незалежних, поважних причин зголоситись до іспиту. Вони будуть мати нагоду зробити це в осінньому терміні.

Батько

У школах України змушені вивчати „діяльність“ московських царів

Київ. — Багато читачів „Літературної України“ та ін. газет вже не раз ставили питання, щоб видавництво „Радянська школа“ почало випускати книжки на тему світової літератури, в перекладах українською мовою. Досі немає навіть шкільних підручників — хрестоматій, хоча з чимало перекладів на українську мову із світових письменників — класиків, починаючи з Гомера. В „Літературній Україні“ з 2-го липня, обмірковуючи цю справу, один із авторів неспокійно виявив, що в школах України учні змушені вивчати „історію діяльності“ деяких московських царів, дарма що червова Москва нібито заперечує царизм: „Якщо людина входить у життя, не знаючи, що здобуло людство за багатовікову історію, то людина ця неповноцінна. Ми ж не маємо права виховувати невідомі. Передумови в нас є всі: є кадри, є переклади, й кошти. Навіть кількості годин можна знайти, якщо добре обміркуювати, чи обов'язково нам вивчати, приміром, деякі „деяння“ кількох царів.“ Підноситься пропозиція, щоб у школах, замість витрачати години на вивчення „діяльності“ російських царів — вивчати історію світової літератури.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОВОДИ“

На цьому місці друкуємо імена тих ВІП. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та своєю пожертвою на фонд „Свобода“ та її видання: англомовного „Українського Тижневика“ і дитячого журналу „Веселка“, і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 20

А. Кецо, Рочестер	\$ 10.00	Е. Лозинський,	2.00
Курс Українознавства		Вест Гейсен	
Ім. Ю. Липи, Торонто	10.00	Ю. Навроцький,	2.00
3 похорону бл. п. Олексі		Кайне Вільям	2.00
Зітнікова	10.00	В. Осичук, Брідпорт	2.00
М. Ріпник, Шикаго	10.00	І. Пиндус, Сиракуз	2.00
М. і Б. Юрєвич, Толідо	9.00	В. Прокопів, Інгетаві	2.00
Д-р П. Гарасимів, Річмонд	8.00	Т. Рибак, Ньюарк	2.00
М. Чуховський, Віндзор	8.00	В. Станько, Шикаго	2.00
Дитяча Світлиця, при ООЧЛВУ — Етобіко	6.00	Д. Стельмах, Шикаго	2.00
А. Олексій, Шикаго	5.00	Т. Теуш, Філадельфія	1.50
Д-р С. Павлівський, Шикаго	5.00	М. Данчук, Вінніпег	1.50
О. Касюхич, Ванкувер	5.00	В. Веселій, Гартфорд	1.50
І. Окаль, Ньюарк	4.00	О. Дмитріш, Боуфало	1.50
Я. Вазилек, Бронкс	3.00	М. Вільям, Ньюарк	1.00
І. Вапук, Дітройт	3.00	А. Боднар, Сиракуз	1.00
Г. Вом, Монтгомері	3.00	Д. Висоцький, Флашінг	1.00
А. Волосенко	3.00	І. Дзяк, Ютіка	1.00
Лонг Айленд Сіті	3.00	Т. Загасяк, Клівленд	1.00
А. Запаранко, Клівленд	3.00	М. Куликоский, Бейтон Гарбор	1.00
А. Казмар, Філадельфія	3.00	І. І. Курбель, Оклагома С.	1.00
Ю. Конюх, Грінгтон	3.00	М. Лабак, Ньюарк	1.00
Л. Ломши, Дамсфір	3.00	М. Москош, Торонто	1.00
П. Магдальяр, Варніс	3.00	Б. Попович, Лейксайд	1.00
Е. Парішський, Джерзі С.	3.00	В. Ромуш, Дітройт	1.00
В. Пасушак, Честер	3.00	В. Ромуш, Бруклінг	1.00
В. Трубич, Ріджвуд	3.00	В. Савка, Гетфілд	1.00
Проф. М. Ципка, Ньюарк	3.00	Е. Свєтло, Сілер Спрінг	1.00
К. Гунало, Монтвейл	2.00	Е. Турянский, Воррен	1.00
О. Іванів, Роксфорд	2.00	М. Чатирка, Коллінгсвуд	1.00
В. Зайко, Геммонд	2.00	Т. Чофай, Олд Фордж	1.00
М. Казимірів, Ель Пасо	2.00	І. Шірка, Гартфорд	1.00
Н. Куцук, Лакворт	2.00	І. Шостак, Шикаго	1.00

РЕПОРТАЖ ІЗ ЗАПОВІДНИКА ІМЕНІ БЕРІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мріного віками соціалістичного суспільства. Коли людину судять за „опасний образ мысли“, коли інакомисельних перешкочують голодом в карцерах, коли художники наказують, якою фарбою він повинен малювати; коли Декларація прав людини ООН вважається крамольним документом, хоча вона й ратифікована урядом; коли українську мову на Україні безкарно називають „бандурським языком“ офіційні особи; коли людей, що борються проти шовіністичного зашля на Україні, кидають за ґрати, в той час як світ переживає епоху національних відроджень — все це — компрометація держави, що допускає такі ляци.

І вершина її — панування беріських нащадків над духовним життям суспільства. Жалюгідне суспільство, в якому філософські проблеми вирішуються паральними органами за колючим дротом. Злочин є злочин, і за ним невідступно ходить розплата. За розстріляних і умертвлених голодом доведеться відповісти, згідно з конституцією, яка колись все такі стане законом. І за робота, який вміє спокійно проколоту піною людину, теж доведеться відповісти — тому, хто обирав його душу, хто вислав з нього людину.

Правда має довгі руки! 15 квітня 1967 року (Київ)

ПЕТРА МОТУЗА

який загинув у автомобільній катастрофі 9 липня 1968 р.

Несадомого перед тим номер висначний банкруст, бувши член Капелі Бандуристів

Д-р ЗІНОВІЙ ШТОКАЛКО

Родинам Пошійних висловлюємо наше глибоке співчуття.

Капелія БАНДУРИСТІВ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Повідомлю, що 5-го червня 1968 року померла в Мюнхені, Німеччина Приятелька моєї Родини

Бл. п. ГОНОРАТА ЛИЛИК (БАСАНЧУК)

нар. 18 січня 1888 р. в Гвізді, вчителька і діячка. Похоронена в спільній могилі з її Мужем. Сидіть із Богом, Пані Поно.

ОМЕЛІН КАРАШКЕВИЧ

Замість квітів на могилу

с.п. п. МИСЬКІВ МИХАЙЛА

який помер 6-го липня 1968 р.

складає 10.00 доларів

на Український Конгресовий Комітет Америки

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

в ДІТРОЙТІ

Замість квітів на могилу могого Хресного Батька

мгра МИРОНА ЛУШПІНСЬКОГО

складає 50.00 доларів

на Фонд Української Катедри у Гарварді.

Юра ТИМОЧКО

Оселя УРСюзу „ВЕРХОВИНА“, Глен Спей, Н. Й.

КОЖНОГО ТИЖНЯ

ДВІ ЗАБАВИ — ДВІ ОРКЕСТРИ

Кожної П'ятниці
грас „ВЕСЕЛКА“ — співає ІРИНА ДМИТРАШ

Кожної СУБОТИ
грас ВОГДАН ГРІЯК — співають: МАРИЯ і ДМИТРО МЕРЕНА

